

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

ang 79

www.universitas.no

Onsdag 28. mai 2025

Magasin inni avisen!

- Kræsjkurs i aseksualitet
- Møt 91-åringen som tinderifiserer pensjonstiden
- Dag Johan Haugeruds mest romantiske steder

STOR SOMMERØLTEST!

«Lukter engangshansker og lakris»

«Smaken av bysommer»

«Som et fotballag som aldri vinner»

Anmeldelser s. 22 - 23

Brannalarmen avslørte mangler

MÅTTE BÆRES UT

Nyhet s. 5

Disse varene kjøper studentene mest av:

BI-STUDENTER KJØPER OVER DOBBELT SÅ MYE SNUS

Nyhet s. 12

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør:	Dagny Mathilde Mohn
dagny.mohn@gmail.com	46854623
Nyhetsredaktør:	Thea Eide
Thea.eidee@gmail.com	93279217
Fotosjef:	Sara Aarøen Lien
Desksjef:	Mona Soopalu
Nettredaktør:	Idun Kjøll Wiig

Uttegner	Ida Fjeld
Uttegner:	Lia Askew
Uttegner:	Nora Hognes Berg
Uttegner:	Sondre Kløvfjell
Deskjournalist:	Freyja Eikrem Ims
Korrektursjef:	Astri Lovett Hageberg

Daglig leder:	Maryam Amini
Besøksadresse:	Moltke Moes vei 33
Post:	Boks 3 Blindern, 0313 Oslo
Epost:	universitas@universitas.no
Nettside:	www.universitas.no

Leder

Utviklingen går i feil retning

Dagny Mathilde Mohn, Ansvarlig redaktør
Thea Eide, Nyhetsredaktør

Det blir stadig vanskeligere å få institusjonene vi skal dekke kritisk, i tale. Kommunikasjonsrådgivere og pressekontakter som ikke er til hjelp, men snarere står som portvoktere før vi kommer til de kildene vi virkelig vil stille til veggs, er noe vi bruker mye tid på. Universitas skrev om dette på lederplass for to år siden. Det har ikke blitt bedre. For å sitere våre forgjengere: «Dette er et demokratisk problem».

Da vi ville intervju Svein Stølen til en «lettbeint» sak denne uken, fikk vi intervjuavtale samme dag som vi spurte. Da vi dekket rektorvalgkampen på UiO var kandidatene kun en SMS unna. Det var ikke behov for å gå via kommunikasjonsavdelingen eller sende spørsmål på e-post dager i forveien. Men når vi fremmer kritikk på vegne av studenter rettet mot universiteter, høyskoler eller SiO, møtes vi av en mur av kommunikasjonsrådgivere som krever å få svare på e-post. Da mister vi muligheten til å stille kritiske oppfølgingsspørsmål og selv sette premissene for intervjuet.

I ukens utgave kan du lese om studenten Tobias Teksum som sitter i rullestol. Under en brannalarm på studentbaren U1, møtte han stengte heiser og trappetrinn. Han måtte

bæres ut av de frivillige studentene som var på jobb. Vi kontaktet UiO for en kommentar over et døgn før saken gikk i trykken. Svaret vi fikk: De hadde ikke mulighet til å svare før tidsfristen. UiO hadde heller ingen som kunne stille til intervju da vi skrev om Charlie, som ikke fikk bytte navn i UiO sine systemer og dermed ble tvunget til å avsløre sin identitet som transperson. Kun for-

tradisjon. SiO kunne ikke stille til intervju, men svarte over e-post. Da vi skrev at beboerne i St. Hanshaugen studentby hadde brukt to måneder på å få SiO til å skjerpe vaktholdet etter ubehagelige hendelser, var det heller ikke mulig å få til et intervju med SiO, verken fysisk eller over telefon.

Som journalister er vårt samfunnsoppdrag å stille makten til ansvar. En forutsetning for dette er

at vi får stille de spørsmålene vi vil og komme med oppfølgingsspørsmål når vi ikke er fornøyd med svaret. Studenter som stiller opp og kritiserer institusjonen sin i offentligheten, er modige. Da fortjener de et ordentlig svar.

Denne lederen er til forveksling lik lederen som sto på trykk for nesten nøyaktig to år siden. Men eksemplene er nye. Det er det på tide at UiO, SiO og andre store institusjoner gjør noe med. Vær så snill: Svar når vi ringer. Det skulle bare mangle.

Universitas tar sommerferie. Lykke til på eksamen, i sommerjobb og kos dere i ferien! Du finner Universitas i stativene igjen fra og med studiestart i august. God sommer!

Studenter som kritiserer institusjonen sin i offentligheten, er modige. Da fortjener de et ordentlig svar

håndssendte spørsmål på e-post var mulig. Universitetet ville heller ikke stille til intervju da vi skrev om studenten Ingvild Berg, som fikk eksamen annullert på grunn av en formell feil fra UiO sin side. – Jeg blir frustrert over at studentene ikke har fått bedre innsyn i hvorfor UiO har valgt å annullere hele eksamen, sa hun den gang. Innsynet ble nok ikke bedre av det generelle e-postsvaret vi fikk fra fakultetsdirektøren.

1. mai demonstrerte beboerne i Schultz gate mot at SiO endret deres mulighet for selvstyre, en 100 år lang

Arkivaren

Tilslørte eksamensluddere

«Skippertaksmat» som får deg gjennom «umenneskelige mange timer på lesesalen og umenneskelig få på øyet», lyder ingressen til en sak i Universitas' magasinbilag anno 2010.

For hva er vel bedre å føre en vrent hjerne med enn «tilslørte eksamensluddere» og «krydderkaffe»? Tilslørte eksamensluddere er, i motsetning til konkurrenten tilslørte bondepiker, samme greie, bare kremen er erstattet med yoghurt. Og krydderkaffe? Det er kaffe med krydder. Men vær varsom for krydderbitene: «Dør du av kvelning vil du neppe stå på eksamen».

Universitas' magasin, 05.05.2010

Historiske skråblikk av Freyja «Feinschmecker» Ims

Universitas' guide til dagpenger

Har du hverken «råd til å reise med den transsibiriske jernbane» eller til å dra «på jorden rundt-reise med stopp i Bankok og Los Angeles»? Frykt ikke. Universitas fra 1992 har mangt av gode ideer til deg som heller vil bruke sommerferien på å fete opp lommeboken. Er du en av de som vil bruke sommermånedene på jobb, må du huske å faktisk få deg jobb. For som Molly Dahl i Arbeidsformidlingen i Oslo sentrum sa: «Vil du ha sommerjobb må du ikke sitte å vente på at den skal dale ned i hodet ditt». Men rakk du ikke søke jobb i januar, er det andre gode løsninger: «Fortvilet? Jobbløse studenter kan få dagpenger fra Arbeidsformidlingen hvis de er jobbsøkende i minst 8 uker». Start nå, så er penga klare til rett etter ferien!

Universitas, 20.05.1992

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Glemte de at jeg er jente?

Leger, gynekologer, psykologer og et TV-program fra 90-tallet. Bare én av dem fortalte meg om diagnosen min.

Kvinnehelse

Sofie Martesdatter Granberg,
journalist i Universitas

Kvinnehelse, åh du kvinnehelse. Kvinnekroppen er visst livets store mysterium. Så hormonell, så kompleks, så utrolig vanskelig å forstå. I hvert fall så lenge vi ikke prøver.

For noen måneder siden satt jeg og så på «Law and Order: SVU», nittende episode i sesong seks, og fikk en åpenbaring. Som forsvarstaktikk argumenterte en ung jente for at hun hadde drept moren sin i en sinnssyk tilstand, fordi hun har noe som heter PMDD.

PMDD er en ganske søkt forklaring på hvorfor du har drept moren din, noe «Law and Order» også kunne slå fast. Likevel ga det meg for første gang en helhetlig forklaring på hvorfor jeg er som jeg er.

Å ha PMDD (premenstruell dysforisk lidelse) betyr nemlig at man har en ekstrem form for PMS. At man i fasen mellom egg-løsning og menstruasjon, den luteale fasen, opplever symptomer fra en lang liste som inkluderer depresjon, angst, utmattelse, hodepine, muskelsmerter, oppblåsthet, søvnforstyrrelser, humørsvingninger, sultforstyrrelser og selvmordstanker.

Selv hadde jeg gått et år uten hormonell prevensjon for første gang siden jeg var tenårings, og falt stadig lenger ned i et hull av ekstreme svingninger, nedstemthet og utmattelse.

Så, etter denne Netflix-serverte åpenbaringen gikk jeg tilbake til fastlegen jeg har hatt de siste årene. Hun mente symptomene passet så bra at hun trodde jeg enten var klar over at jeg hadde det, eller fått det avkreftet for lenge siden.

Jeg ble diagnostisert og satt på medisiner, som begynte å fungere og ga meg livet mitt tilbake på under en uke. En halv pille daglig, helt uten bivirkninger og styr. Det var så lett at det er til å le av. Men jeg ler ikke. Jeg er eitrende forbanna.

Hvorfor i aller varmeste Helvete, var de første som kunne fortelle meg hva jeg sliter med et 30 år gammelt TV-program?

Først som sist, dette er ikke en kritikk av fastlegen min. Hun hadde jo bare et fåfengt snev av tiltro til systemet av tidligere fastleger, legevaksleger, psykologer, gynekologer og psykiatere jeg har sett gjennom ti år med symptomer, som aldri har fortalt meg om

denne diagnosen eller forsøkt å stille den.

En samlestudie fra universitetet i Oxford publisert i fjor, konkluderer med at 1,6 prosent av kvinner og jenter globalt har PMDD. De skriver også at mørketall fra udiagnostiserte kvinner med passende symptomer kan tredoble tallet til 4,8 prosent. Hvis alle disse kvinnene ble like, unnskyld uttrykket, ubrukelige som meg, så blir samfunnskostnaden fort stor. Og unødvendig.

For i retrospekt er det faktisk såre enkelt. Jeg fikk psykologbehandling for typisk ungdomsdepresjon i tenårene, og vi snakket om at jeg hadde mye svingninger. Det ble «monitort for mild bipolar lidelse», så vidt jeg kan huske fra en epikrise. Og da jeg fikk en annen type prevensjon tidlig i 20-årene mildnet symptomene, uten at noen stilte videre spørsmål ved det.

Hva om én person, fysisk eller psykisk helsepersonell, eller egentlig hvem som helst, hadde spurt meg «Merker du noe til om disse symptomene varierer med syklusen din?».

Når jeg graver i hvorfor jeg er så sint, er det her det stikker. Gjennom all analysen som har blitt gjort av min psykiske motstandsdyktighet, familieforholdene mine, tankemønstrene mine og vanene mine, var det ingen som stoppet opp for å spørre om

det jeg slet med kanskje, bare kanskje, kom av noe kroppslig.

Ikke at fysisk sykdom er mer legitimt eller verdig enn psykisk. Men å takle psykisk sykdom handler mye om å behandle hodet på riktig måte, og når man gjør alt riktig og ingenting fungerer, er det lett å føle seg håpløst mindreverdig.

Man vet selvfølgelig ikke akkurat hva som forårsaker PMDD, det hadde jo vært så altfor meget, men det har et eller annet å gjøre med hvordan man reagerer på sine egne reproduktive hormoner. Det er lov å håpe på mer forskning på kvinnehelse fremover så man kan finne ut av det. Og så ser det ikke så lyst ut, når landet som huser noen av verdens fremste forskningsmiljøer på helse bygger ned og reduserer tilskuddene til forskning på kvinnehelse.

Men i mellomtiden må vi akseptere hvor mye vi ikke vet. Nettopp fordi vi kan så lite om kvinnesykdommer, må helsepersonell kunne ta høyde for at de kan forklare mer enn bare mensensmerter og vektøkning.

Jeg håper ikke at dette ble din åpenbaring om at du også har PMDD. Har du det, håper jeg du har fått hjelp for lenge siden. Men om det ble det, vær sint for at du fikk høre det fra meg.

Vi må ta høyde for at kvinnesykdommer kan forklare mer enn bare mensensmerter og vektøkning

Nyhetsredaktør: **Thea Eide**
thea.eidee@gmail.com 93 27 92 17

NYHET

Frikjent på tross av «fuskelapp»

Under en skoleeksamen ved Oslomet våren 2024, trakk en student seg på grunn av sykdom, melder Khrono. Hun etterlot seg et kladdemark på pulten, som ble mistenkt for å være en fuskelapp. Det doble A4-arket hadde skrift på alle fire sider, med formler og forklaringer på fagbegreper fra pensum. Emneansvarlig mente at lappen så ut som en typisk huskelapp til eksamen. Den var blant annet slitt i kantene, som tydet på at det ikke var et nytt ark fra selve eksamensdagen. Studenten ble felt for fusk av Oslomet, men

klaget til det nasjonale klageorganet Felles klagenemnd. Studenten forklarte at det ikke var hun som hadde skrevet på arket, men at hun fant det i søpla på toalettet. Hun tok det med seg for å kunne bruke det på konteeksamen. Studenten ble frikjent i mars i år, da klagenemnden ikke kunne utelukke hennes forklaring. Eksamensinspektøren forteller at hun ikke kunne huske at studenten hadde forlatt pulten for å gå på do, og at arket la på pulten før studenten signerte trekkskjemaet. **ALA.**

Historisk vedtak om studiestøtte

Nå er det vedtatt at studiestøtten skal følge prisveksten innen 2029: – Et historisk løft, sier Aps utdanningspolitiske talsperson.

Studiestøtte

Tekst Maria Maske

Synes du ost er dyrt? Eller sliter du med å betale leie uten å ha en deltidsjobb ved siden av studiene? Det kan bli bedre innen 2029.

Det er ingen hemmelighet at studenter har dårlig økonomi, men mandag denne uken vedtok Stortinget et nytt vedtak som gjør at studiestøtten vil øke i takt med prisveksten i samfunnet. Det gjøres ved at støtten kobles til grunnbeløpet i folketrygden (G).

Forslaget som ble fremmet av Arbeiderpartiet (Ap) i forrige uke er en seier for norske studenters lommebok, mener Norsk studentorganisasjon (NSO).

– Dette er et kjempegjennomslag. Jeg er veldig stolt over alle som har jobbet mot G-kravet, sier leder for NSO, Kaja Hovdenak.

Den ekte G

I dag justeres ikke studiestøtten automatisk når prisene i samfunnet øker. Det betyr at studenter i praksis får mindre å leve for når alt blir dyrere. Når støtten kobles til G, vil den følge med på prisutviklingen, og studentene vil få bedre økonomisk sikkerhet.

Det vil gjøre studiestøtten mye mer forutsigbar

Kaja Hovdenak, leder NSO

– Det vil gjøre studiestøtten mye mer forutsigbar, sier Hovdenak.

Hun forklarer at nå justeres studiestøtten årlig etter beslutninger i statsbudsjettet, og det at det

KAMPSAK: Norsk studentorganisasjon har kjempet for å koble studiestøtten til G i mange år.

ARKIVFOTO: EMILIE HOLTET

hvert år er forhandlinger om hvor mye støtten skal øke.

Å koble studiestøtten til G har vært Norsk studentorganisasjons (NSO) kampsak i 15 år.

– Hvorfor har det tatt så lang tid?

– Å drive studentpolitikk tar tid. Men vi ser nå at det lønner seg å stå på kravet sitt, sier Hovdenak. Hun er glad for forslaget, men håper at endringene skal skje så fort som mulig.

– Vi er fornøyde med at Ap kom med et eget forslag, men håper selvfølgelig at endringene skal skje fortløpende. Helst allerede i årets reviderte statsbudsjett, sier hun.

– Historisk løft

Sosialistisk venstreparti (SV) har lenge jobbet for at studiestøtten skal kobles til G. De fremmet forslaget først og ønsket at det skulle innføres allerede i 2026. Aps forslag, som nå er vedtatt, er relativt

likt, bortsett fra tidsperspektivet. Regjeringen skal nå jobbe med å konkretisere forslaget, og målet er at endringene skal gjelde i løpet av neste stortingsperiode, altså innen 2029.

– Før det kan tre i kraft må vi blant annet finne ut om det skal gjelde bare basislånet, eller alle støtteordningene, sier Aps utdanningspolitiske talsperson Elise Waagen til Universitas.

Waagen sier at Ap har økt studiestøtten betraktelig i løpet av nåværende stortingsperiode, men at det er et historisk løft at studiestøtten kobles til G.

– Vi er opptatt av lik utdanning for alle, uavhengig av størrelsen på lommeboka.

Mer støtte = mer lån

Det er likevel ikke bare mer penger i potten for studentene selv om studiestøtten kobles til G. Waagen understreker at økt studiestøtte også vil bety økt studielån.

– Det er viktig med bevissthet rundt det slik at studentene ikke blir stående med høy gjeld de ikke kan betale ned, sier hun.

Waagen sier at det handler om en balanse mellom lån og stipend som må konkretiseres før endringene tretr i kraft.

Vi er opptatt av lik utdanning til alle, uavhengig av størrelsen på lommeboka

Elise Waagen, utdanningspolitisk talsperson, Ap

Hun sier også at tiltaket er kostbart.

– Dette vil ha en budsjettkonsekvens i statsbudsjettet opp mot en halv milliard kroner, men er likevel en endring vi ønsker å prioritere.

650 øl

G justeres i mai hvert år, og er nå på 130.160 kroner. Studiestøtten for studieåret vi snart er ferdige med er 151.690 kroner. Basert på den nyeste G tilsvarende det 1,17 G.

Selv om leder av NSO, Hovdenak, ser på vedtaket som et gjennomslag, er hun ikke ferdig med kampen.

– Målet er at støtten skal kobles til 1,5 G, sier hun.

Med dagens tall vil 1,5 G bety 43.550 kroner mer i året for studentene. Det er over 300 kilo Norge, eller 650 øl på Chateau Neuf.

Likevel sier Hovdenak at de ikke forventer å nå målet med en gang.

– Vi har forståelse for at det ikke skjer over natten, men ønsker en tydelig opptrappingsplan, avslutter NSO-lederen.

Harvard-nekt for utenlandsstudenter

Forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Gjøløw Aasland (Ap) inviterte mandag denne uka student-samskipnaden Ansa til et møte i kjølvannet av Trumps Harvard-nekt for utenlandsstudenter, melder NTB. Sist uke fratok Trump-administrasjonen Harvard retten til å

ta inn utenlandsstudenter. Fredag samme uke ble beslutningen stanset midlertidig.
– Ansa har representanter flere steder i USA og er veldig tett på norske studenter der, så det var viktig for oss å møte Ansa for å få et godt bilde på hva som skjer, og forstå hva de trenger fra oss, sier Aasland til NTB. Hun forteller at de følger nøye med på utviklingen, og at Ansa, regjeringen og ambassaden i Washington er tilgjengelige for å gi studentene best mulig veiledning. Ifølge Aasland er det per nå 34 norske studenter som studerer ved Harvard.

– Det er helt uten sidestykke det vi ser med studentmassen der nå. Jeg vil tro dette vil få negative konsekvenser for utvekslingstrafikken til USA, sier Ansa-president Øyvind Bryhn Pettersen til NTB. Den 12. juni skal Ansa ha et avreiseseminar for norske studenter med studieopphold i USA, noe statsråden oppfordrer studenter til å delta på. Pettersen forteller at Ansa skal svare så godt de kan på spørsmål, med de erfaringene Ansa har fra de siste fem månedene med Trump som president.

ALA.

Brannalarm avslørte svikt

Da studentbaren U1 måtte evakueres grunnet brannøvelse, ble rullestolbruker Tobias Teksum (20) møtt med en halv meter høy kant med to trappetrinn på den ene siden og stengt heis.

Universell utforming

Tekst Kari Haugli Leivdal
Foto Isabel Svendsen Berge

Fredag kveld i forrige uke gikk brannalarmen på studentbaren U1 på Blindern. Dette har satt søkelys på manglende rutiner for brann-sikkerhet, spesielt med tanke på personer med funksjonsnedsettelse. Tobias Teksum (20) fikk føle på dette da han ble nødt til å bli båret ut.

U1 er studentbaren på Samfunnsvitenskapelig fakultet på Universitetet i Oslo. Baren drives av fakultetsforeningen SVFF, og den er en av flere kjellerpuber på UiO. Da brannalarmen gikk denne fredagen var det kun en uvarslet øvelse. Teksum, som studerer bachelor i medier og kommunikasjon ved UiO, møter Universitas utenfor Georg Sverdrups hus for å fortelle om sin opplevelse av situasjonen.

Teksum forteller at han først

Det gikk jo fint, men så liker jeg jo helst å få til ting selv

Tobias Teksum, student på UiO

gikk til heisen, men at den hadde sluttet å gå grunnet brannalarmen. Han fulgte da etter de andre ut en bakvei som førte ut til der vareleveringer kommer. Der ble Teksum møtt med en halv meter høy kant med to trappetrinn på den ene siden. Da ble de frivillige nødt til å improvisere ved å løfte Teksum ned kanten.

– Det gikk jo fint, men så liker jeg jo helst å få til ting selv, så jeg sa sånn «jeg kan bare sitte her», forteller Teksum om hendelsen.

UKLART: Tobias Teksum mener retningslinjene for evakuering av personer med funksjonsnedsettelse kan forbedres.

Uklare retningslinjer

Teksum er klar på at han syntes de frivillige som var på jobb i baren den kvelden gjorde det beste de kunne. Han mener at klare retningslinjer for hva personer med funksjonsnedsettelse skal gjøre i en nødsituasjon kan føre til at situasjoner som denne blir løst på en bedre måte. Han påpeker at han ikke alltid selv vet hva han skal gjøre om det begynner å brenne i et bygg han er i.

Mathias Lind Høyning, leder i

SVFF, er enig i at evakueringsrutinene for personer med funksjonsnedsettelse er mangelfulle. Han sier at alle i styret i SVFF skal være med på brannkurs og at alle frivillige skal opplæres i hvor nødutgangene er og hvordan de brukes, men at dette er en problemstilling de ikke har vært borte i før. Denne kvelden var det personer i lokalet som kunne hjelpe Teksum, men Høyning er klar på at man ikke kan stole på flaks i slike situasjoner.

– Vi ønsker jo at alle våre gjester

uansett hvem de er, skal synes det er behagelig å være på U1. Uavhengig av om brannalarmen går eller ikke.

UiO sitt ansvar

Teksum mener det er viktig at denne saken tas opp siden det er mange rullestolbrukere på universitetet, og at ansvaret først og fremst ligger hos UiO.

– Man finner jo løsninger uansett, men jeg synes det hadde vært lurt for universitetet å tenke på

hvordan man kan løse slike situasjoner bedre.

De frivillige på U1 har ansvar for at nødutgangene blir tatt i bruk ved nødssituasjoner, men det er Eiendomsavdelingen ved UiO som har ansvar for at de fungerer som de skal.

Det er ikke noe nytt at mange av byggene på UiO ikke er universelt utformet, ifølge Høyning. Dette kan være krevende for personer med funksjonsutfordringer.

– Vi har flere gjester med ulike funksjonsutfordringer i løpet av en kveld og i løpet av et år. Vi må jo

Vi ønsker jo at alle våre gjester uansett hvem de er, skal synes det er behagelig å være på U1

Mathias Lind Høyning, leder i SVFF

sørge for at det skal være mulig å være der, selv om det kan begynne å brenne.

I etterkant av hendelsen fredag har Høyning vært i kontakt med eiendomsavdelingen til UiO om en mulig løsning på problemet. Han mener at for eksempel en mobil rampe hadde vært en god løsning.

Gjennomgående problem for kjellerpubene

UiO har flere studentpuber som er plassert i kjellere. Daniel Fjell Riisnæs, som er koordinator for kjellerpubnettverket og er nylig valgt inn som universitetsstyretrepresentant, har engasjert seg for brannsikkerhet for rullestolbrukere på kjellerpubene. Han mener det er et mirakel at det ikke har skjedd noe mer alvorlig ennå da ingen av kjellerne er lagt opp til evakuering av rullestolbrukere.

Riisnæs har tatt opp problemet med universitetets eiendomsavdeling.

– Det virker ikke som at dette er en prioritering for Eiendomsavdelingen å gjøre noe med, sier han og legger til at han synes universitetet har gjort for lite for å løse akkurat dette problemet.

Universitas har lagt frem kritikken for UiO, som har fått over et døgn til å gi en kommentar, men de sier de ikke rekker dette innen tidsfristen.

Lediggang – roten til noe godt?

Julie Strand Klausen har søkt over 200 jobber og bare fått tre jobbintervjuer. Nå starter hun et tidsskrift for arbeidsledige.

Arbeidsledighet

Tekst Thale Donald Rowe
Foto Kristoffer Søvik

Julie Strand Klausen er høyt utdannet, med to bachelorgrader i baklomma og en mastergrad i bærekraft. Bachelorgradene er i geografi og statsvitenskap. I tillegg til utdanningen sin, har hun vært med på å starte en festival i Bergen, og hun har redaksjonell erfaring fra Stoff magasin og tidsskriftet Trass. Hun har også jobberfaring fra kommunen og var praktikant i Kommunal Landspensjonskasse (KLP).

Etter et års tid, og alt for mange søknadstekster, har hun sett seg lei på en innboks full av jobbavslag. Nå tror hun et tidsskrift for arbeidsledige kan være løsningen, og hun vil kalle det *Lediggang*. Ambisjonen hennes er å gi arbeidssøkere en plattform der de kan presentere kompetansen sin.

Skal vise frem kompetansen

Klausen ser for seg et tverrfaglig magasin som skal forhindre lediggang hos unge, ressurssterke jobbsøkere. Der skal de kunne vise kompetansen og kunnskapen ved å vise frem prosjekter de har jobbet med fra sin fagbakgrunn. Tanken til Klausen er at det vil gi arbeidssøkere noe annet å vise til ved siden av søknadstekst og CV. Hun mener man ikke får vist seg godt nok frem når man kun leverer en søknadstekst.

– Jeg får ikke vist meg særlig godt frem når jeg bare får fortalt om kunnskapene mine i Microsoft 365.

Hun forteller selv at det er vanskelig å holde seg motivert når man føler at arbeidet man legger inn i søknaden ikke er nok. Hun håper derfor at å bidra til tidsskriftet kan bli noe som føles meningsfullt for jobbsøkere, i tillegg til en plattform å vise seg frem på.

– Man blir skikkelig lei av å prøve å overbevise en arbeidsgiver som kanskje ikke leser søknaden din engang.

Hennes drømmescenario er at første utgave av tidsskriftet kommer ut siste uka i juli. Hun har også lyst til å bruke tidsskriftet aktivt under Arendalsuka for å knytte kjennskap mellom jobbsøkere og arbeidsgivere.

Hun venter også på svar om økonomisk støtte fra stiftelsen Fritt Ord. Fritt Ord arbeider for å fremme ytringsfrihet, offentlig debatt, kunst og kultur.

Fellesskap som forhindrer lediggang

Klausen ønsker også at tidsskriftet kan skape et fellesskap for unge jobbsøkere. Hun forteller at hverdagen føles isolerende når man er i en jobbsøkerprosess.

– Jeg tror nok det er mange som sitter i fulltidssjobber som liker tanken på å være arbeidsledig, men man føler på en ensomhet når man ikke har et jobbfellesskap å gå til.

De fleste vennene til Klausen har fulltidssjobber, og er slitne når de kommer hjem fra jobb på ettermiddagen. Det gjør at hun føler seg alene i situasjonen sin, og hun tror flere kan føle på det samme.

Hun forteller at hun har fått en

Noen ganger er det så mye som 500 søkere på de stillingene jeg også søker på

Julie Strand Klausen

del respons fra folk som vil bidra etter at hun annonserte planen om å starte tidsskriftet.

I tillegg til at Klausen føler at jobbsøkerlivserfaring isolerer henne, går avslagene på bekostning av selvtilliten hennes. Klausen har bare fått gode tilbakemeldinger fra arbeidsgiverne hun har vært på intervju hos, men likevel ikke fått jobbene. Det gjør at hun ser seg selv utenfra og lurert på hvorfor hun har havnet i den situasjonen hun er i.

Lediggang på samfunnsnivå?

Ifølge Statistisk Sentralbyrå ligger arbeidsledigheten på omtrent fire prosent i 2025. Dette er helt normale tall. Likevel forteller Klausen at hun kjenner til flere som er i en situasjon som ligner hennes. Hun har også inntrykk av at det gjelder flere enn henne fordi hun ofte blir informert om søkertallene på jobbene hun får avslag på.

– Noen ganger er det så mye som 500 søkere på de stillingene jeg også søker på.

Hennes teori på hvorfor det er så mange som søker på de samme stillingene som henne er at alle har blitt superstudenter med solid CV, og at mange bransjer har møtt en topp i sin ansettelse.

Klausen tror også at man er

LEI: Julie Strand Klausen så seg lei av jobbavslagene.

veldig avhengig av å ha et stort nettverk i relevant bransje for å komme inn i arbeidslivet.

Derfor vil hun tipse andre

ene. Hun tror det kunne hjulpet henne ut i arbeidslivet fortere.

Hun har også troen på at tidsskriftet kan brukes som verktøy i

Man blir skikkelig lei av å prøve å overbevise en arbeidsgiver som kanskje ikke leser søknaden din engang

Julie Strand Klausen

studenter om å ta praktikant- og praksisplasser på steder hvor det er sannsynlig å få jobb etter studi-

situasjoner hvor det er mulighet for å danne nettverk.

Bortkastet lediggang

Klausen vil at tidsskriftet skal bli en mulighet til å forhindre at gode ressurser går til spille. Hun mener det er meningsløst at kvalifiserte mennesker skal jobbe på steder hvor de ikke får brukt kompetansen fra utdanningen sin.

– Det føles jo dumt å sitte på den kunnskapen jeg har når jeg ikke får brukt den.

I tillegg til det, er hun bekymret for at kompetansen hennes gradvis forsvinner når hun ikke får brukt den i praksis.

Hva har Fritt Ords masterstipend til felles med en satiretegning av Donald Trump? Svaret finner du under.

Tegningen *Dickpick* av Marvin Halleraker ble publisert i Aftenposten i august 2023 etter offentliggjøring av fengslingsbilde av Donald Trump.

Begge handler om ytringsfrihet.

Føles det som om verden er snudd på hodet? At verdier vi tar for gitt her hjemme, ikke lenger står like sterkt der ute?

Du kan søke på Fritt Ords stipend hvis masteroppgaven din handler om ytringsfrihet, samfunnsdebatt eller journalistikk.

FRITT ORD

Årets søknadsfrister er 6. juni og 12. september.

Les mer på frittord.no

Dødsdigge, bombesikre, hodestups gode badeplasser

Sommeren er snart tilbake,
kom deg ut av salen
og ned på stranden!

Brysttak og Butterfly

Navn Alvin Eikemo
Foto Kristoffer Søvik

Oslo er kanskje Norges beste sommerby, blant annet fordi det er så mange deilige steder å bade! Det er nesten for mange. Universitas blar opp flere av de bedre i byen så dere slipper å lete.

Det er mange steder som sagt,

så å utelukke noen er en beklagelig nødvendighet. På grunn av dette vil ikke følgende populære steder nevnes: Sørenga, Tjuvholmen og Sukkerbiten. Flotte steder å bade, helt åpenbart, men hvorfor ikke utvide horisontene? I denne guiden finnes det noe for alle: ferskvann, saltvann, rolig og spenstig!

Gøyale Halvøya

Om du tar 30-bussen fra sentrum havner du på stoppested Huk på Bygdøy. Og det er verdt det! Bygdøy huser Kongsgården og Frammuseet, men viktigst av alt: en haug med badeplasser. Men selv om det går

buss, er sykkelen å foretrekke. Det er kjempegode veier gjennom skogen og ellers hvor sykkelene kan gli fra post til post på øya.

Paradisbukta ligger helt vest på Bygdøy og tilbyr sandstrand, sol hele dagen og til og med toaletter. Stranden er langgrunn, noe som gjør den perfekt for å kodd i. Alt fra å stå på hodet til å kaste ball er ideelt her. For å komme til stranden må du gjennom skogen, og det er en fin tur som rammer inn en dag i bølgen.

Om man følger skogsveien noen minutter forbi Paradisbukta når man Pantern: et 11 meter høyt stup kjent for vågale stunt, forbe-

holdt de tøffeste.

Det kreves en annen form for mot om du vil på Huk Naturiststrand. Her kan man kaste klærne og slå seg ned enten på gress eller sand. Huk er også den eneste badeplassen som har fått blått flagg, noe som betyr at det er utmerket vannkvalitet gjennom hele året. Her er også toaletter tilgjengelig for alle naturistene som trenger dem.

Stranden ligger i gåavstand fra Paradisbukta, eller fra Huk busstopp.

Tjene til salt i maten

Lenger øst for byen ligger det en hel mengde plasser som er ypperlige.

TIL SVØMS: På Frysja kan du svømme både medstrøms og motstrøms.

Ulvøya og Hvervenbukta, men øverst for meg er Ingierstrand! Her snakker vi dønn norsk sommer: Det er mer svaberg enn strand, og det er et dritlek-kert stupetårn. Du kan gjøre det til en dagstur og unne deg middag på restauranten, det er jo tross alt et stykke unna sentrum. I tillegg til 83-bussen fra sentrum til Lienga på tjue minutter, må en belage seg på å gå nærmere tre kvarter. Om man vil gå mindre kan man komme seg til Kolbotn og ta buss 585 helt frem. Det gjelder altså å pakke sekken med nok mat og solkrem og komme seg ut!

Siste stopp i saltvannets rike er OsLoves egne øyer. Alle er verdt å sjekke ut, men Langøyene er kanskje den beste. Strand, kai, stupetårn, volleyball, gresslette, kiosk; dette stedet har jo alt! Ta fergen fra Akerbrygge og nyt dagen!

Elven over alle elver

Om du heller er en ferskvannsfisk finnes det fortsatt mange valgmuligheter. Den første av hvilke er Akerselven! Langs elven finnes det mange steder man kan bade, men ingen av dem er så koselige som Frysja. Frysja som i mange år huset spiker- og fiskekrokkfabrikk, er i dag en veldig tilgjengelig badeplass som passer for alle. Her kan man svømme i elven, spille volleyball, sole seg i gresset eller til og med sitte på en kjempestor grønn stol! Fabrikken har blitt gjort om til atelierer, og denne delen av elven ligger lydisolert fra omverdenen. Det finnes butikker rett i nærheten av vannet også, så om man har klart å glemme mat eller drikke, er det null problem. Ta 54-bussen til Frysja stoppested og gå i to minutter for å finne frem.

Enda mer tilgjengelig enn dette, sier du? Da er badekaien i Nydalen perfekt. Her kan man slenge av seg ytterplaggene på veien av T-banen, Ny-

dalen stasjon, og hoppe rett uti. Å sitte i steintrappen i solen kjennes ut som å få absolutt mest mulig ut av Oslo. Blandingen av by og bading er sømløs, og det grunne vannet gjør at det er enkelt for enhver å nyte det. Nydalen er det perfekte sted å smutte innom når man bare må bade, den beste resepten på badeabstinenser. Etter duppen kan du gå i fire-fem minutter og plutselig er du på bar og drikker utepils. For et liv!

Nær og fjern, vann og tjern

Om man vil bytte det urbane for det naturlige, anbefaler jeg en tur til Vettakollen utkikkspunkt. Det er kanskje den beste utsikten over Oslo, og rett under finner vi Båntjern. Båntjern er et lite, rolig og avslappende vann som er lett tilgjengelig med t-bane og en kort gange. Det er en litt urnorsk og mytisk følelse som ligger over stedet og det er som sagt roen som er i sentrum: Om du klarer å stresse her så klarer jeg ikke hjelpe deg. PS: Jonas Gahr Støre er stamgjest i Båntjern, om du er keen på å se en statsminister crawl. Bare ta linje 1 på T-banen til Vettakollen og gå i et kvarter, så er du der.

For noen blir Båntjern for langt vekk eller for lite. Da burde man komme seg til Nøkle vann! På den helt andre siden av byen ligger det mye større vannet som kan skryte av sandstrand, stuebrett og ildplass også! Her er det bare å ta linje 3 på T-banen til Bøler, gå en liten tur og du er fremme ved Østmarkas stolthet.

For noen ytterst få, er klors tilstedeværelse veldig viktig. Da er det nyoppussede Tøyenbadet nøkkelen midt i blinken! De har nettopp åpnet utendørsbassengene sine: Plaskebasseng, svømmebasseng og familiebasseng pluss en

SNART SESONG: Bare noen få grader varmere hadde nok Universitas' utsendte vært under vann.

hundre meter lang sklie! På de gråeste dagene kan det være deilig med oppvarmet basseng, garderober og badstuer, og da er Tøyen for deg! Bare ta T-banen til

Tøyen stasjon, gå i fem minutter og du er fremme!

Arven etter Stølen

Svein Stølen (65) skal forlate et liv i rektorkappe, dress og dagsordener. Nå håper han bare at han klarer å lande med beina på jorda etter åtte år i «realitybobla».

UiO

Tekst Ingrid Borvik
Foto Emilie Holtet

Navn: Svein Stølen
Født: 2. mars 1960 (65 år)
Fra: Fredrikstad
Utdanning: Kjemiker og professor i kjemi
Yrkesliv: 2009-2012: Instituttleder ved Kjemisk institutt (UiO), 2013-2017: Prodekan for Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet (UiO), 2017-2025: Rektor på UiO

Uret i universitetsbygningen tiker uavbrutt. Det har det gjort siden Ibsen ble fotografert foran vinduet her, for å stille lommeuret sitt før lunsj på Grand Café. Dette bygget oser av historie, og mannen vi treffer her kan historien godt. Den om klokka har han fortalt tre ganger allerede i dag.

Beklager, det er ekkelt å være så optimistisk

Svein Stølen, UiO-rektor

Snart blir også Svein Stølen (65) en del av byggets fortelling. Etter åtte år som rektor ved Universitetet i Oslo, skal portrettet hans opp på veggen i etasjen over, ved siden av tidligere rektorer. Ett krav hadde han: Det skal være fargerikt. Alle de andre er så grusomt kjedelige.

Realitybobla

På skrivebordet hans ligger fem tversoversløyfer. En av disse blir med på en gallamiddag senere denne dagen. Han husker aldri hvilken som passer til hva. Heldigvis har Stølen folk til å minne ham på det.
– Da jeg ble rektor, hadde jeg to dress. Nå har jeg femten. Pluss bunad, smoking, kjole og hvitt og rektorkappen.
Det er lett å bli oppslukt av livsstilen.
– Du lever i en slags boble og får ufortjent mye oppmerksomhet. Den dagen du slutter, er det

RASKE BRILLER: De første ukene måtte Svein Stølen gå med solbriller inne etter en øyeoperasjon. Det ga mange flotte fotoøyeblikk. Her gjenskap for Universitas

sannsynligvis ikke så veldig mange som er interessert i deg, smiler han.
– Det var også en EU-president som beskrev det slik på sin siste dag. Plutselig sluttet alt å fungere: Han kunne ikke bruke telefonen, internett fungerte ikke, og han hadde mistet sjåføren sin. Plutselig var det slutt.
Litt som en realitydeltaker på flyet hjem fra Mexico er Stølen nå spent på hvordan han blir tatt imot hjemme. Han håper mest av alt han klarer å lande med beina plantet på jorda.

Gråter av dårlig amerikansk film

Han forventer ikke et tårevått farvel.
– Tårene spretter hvis jeg er på klassisk konsert, og jeg kan se en dårlig amerikansk film hvor øynene bare renner. Men sånne ting som dette? Nei.
Det har vært åtte krevende år, selv om han gledet seg til jobb hver dag.
– Men jeg gleder meg også til å være ferdig, legger han til.
Aldri mer rektorvalgkamp. Aldri mer kappe og aldri mer smi-

lende på videoer på UiOs sosiale medier. Selv om han innrømmer at nettopp det var den morsomme delen av jobben.
Fra MeToo til krig
Etter åtte år i rampelyset går han ut døra, men ikke uten å ha kjent på presset. For det har stormet rundt UiO i perioder. Han overtok rektorkontoret like før MeToo-bølgen skylte over landet.
– Det var noe av det første vi tok tak i, sier Stølen.
Så kom pandemien. Og da Russland invaderte Ukraina, be-

etter en pause.
– Vet du hva? Jeg jobber gjerne på fridager. Men da vil jeg helst jobbe med ting jeg synes er gøy, sier han.
Personalkonflikter og etikk-saker i helgene står derfor ikke øverst på ønskelisten.
Verste han vet
Da Ola Borten Moe (Sp) var forsknings- og høyere utdanningsminister fra 2021–2023, var beskjeden tydelig: Festen er over. Stølen var ikke imponert. Det var på høy tid at sektoren brukte mindre pen-

fant norske og svenske studenter seg fortsatt i St. Petersburg. Stølen og hans folk jobbet på spreng for å få dem hjem.
Og nå: krigen i Midtøsten. Situasjonen til befolkningen her er noe han er veldig opptatt av. I august skal han starte en ny jobb i Global University Academy. De har som mål om å gi utdanning til én million flyktninger innen 2038.
– Det er en forferde-

Det verste jeg vet er de som ikke vil noe

Svein Stølen, UiO-rektor

lig situasjon vi ser nå, sier han.
På UiO har diskusjonen om akademisk boikott vært sentral.
– Der har vi kommet et stykke på vei på det med innkjøpsregler. Nå forsøker vi også å finne ut hva vi kan gjøre for befolkningen i Gaza, sier han.

Etikksaker i helgene

– Hva har vært det vanskeligste?

– Jeg har det med å ikke synes at ting er så vanskelig. Beklager, det er ekkelt å være så optimistisk, ler han.
Det er heller ingen lett å oppgave å få ham til å svare på om det er noe han angret på annet enn et vagt «njaa».
– Jeg vet om én ting jeg irriterte meg over at vi gjorde. Men det var ikke noe jeg sa, da, sier han hemmelighetsfullt.
– Og hva vil han ikke savne?
Også her sliter kjemikeren med ordene.
– Det er ikke mye jeg ikke vil savne, sier han,

ger, mente Borten Moe. Hvis ikke kom det til å gå «ravgæli», som han sa til Khrono.

Og denne «festen er overretorikken» til Borten Moe var en uheldig og unødvendig nedvurdering av sektoren, ifølge Stølen.

– Vi hadde gode samtaler om gårdsdrift og mye moro. Så var vi samtidig uenige om en del grunnleggende ting.

Men han sier det uten bitterhet. Han er ikke typen som bærer nag.

– Jeg tror ikke det er en god tilnærming til å skape endring at man snakker ned en sektor og dem som jobber der. Det er en dårlig strategi, sier han.

Stølen er opptatt av endring. Særlig dersom noe ikke fungerer. Det var også derfor han stilte til valg for to perioder, ikke bare én.

– Jeg har alltid irritert meg over ting som ikke funker. Da kan du gjøre to ting: du kan klage, eller du kan gjøre noe annet. Det verste jeg vet er de som ikke vil noe.

En annen Svein

Med lette bein flyr han opp og ned trappene i jakt etter inngangen til balkongen i den gamle stortingssalen. Dette er dagens trim, innrømmer han. Fremover venter større fjell og mer løping. Etter åtte år med møter, skjemaer og høytidelighet, vil han komme i form igjen.

– Jeg må ha en aktiv sommerferie tror jeg. Det trengs etter år

med møter og prating, sier han lengtende.

Men konkluderer raskt med at det holder med tre uker ferie.

Den dagen du slutter, er det sannsynligvis ikke så veldig mange som er interessert i deg

Svein Stølen, UiO-rektor

– Jeg er alltid utålmodig etter å gjøre nye ting. Nå går jeg inn i en ny fase til høsten. Kanskje jeg jobber litt mindre, det kan jo være helt greit det også.

Avslutningsvis har han et siste visdomsord til studentene:

– Det viktigste du gjør på universitetet, er å forme deg som menneske. Den Svein som gikk inn dørene på MatNat første studiedag, var ikke den samme som gikk ut med mastergrad, konkluderer han.

Svein Stølen lener seg tilbake.

– Du lærer faget. Du lærer å håndtere mennesker. Du lærer livet.

universitas@universitas.no

1<3UIO: Svein Stølen har gledet seg til jobb i åtte år. Nå nærmer hans siste time som rektor seg.

ANNONSE

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for 10 kroner

Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Da Dagsavisen

Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!

Bestill her:
abonnement.dagsavisen.no/student

dagsavisen@mediacollect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

123 LYD.NO Utleie av:

- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Scene teknisk
- Silent Disco

 10% Student rabatt

 DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Allt av artister og underholdere

FORENING

T

PADLE KAJAKK I SOMMER?

Rabatt på kajakkutleie og kurs for DNT-medlemmer 13-30år

SYKKELVERKSTED

 ER Sykkel A/S
Emergency Repairs

ER sykkel- studentvennlig sykkelverksted i Oslo!

Er sykkel din mer rust enn rull? Null stress - vi fikser det uten å sprengre stipend! Hos ER Sykkel får du solid service, gode priser og rask hjelp.

ER Sykkel - fordi forelesninger venter ikke på flate dekk

Som student slipper du foran køen når uhellet er ute

ER Sykkel AS, Skovveien 13A, 0257 Oslo
www.ersykkel.no tlf: 90970754

Tilbudsguiden

MUSEUM

Astrup Fearnley Museet

Space Making
29.05. – 24.08.25

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

NOBEL PEACE CENTER

Studenter 50 kr

Tirsdag-fredag kl. 11.00-14.00

Husk gyldig studentbevis.

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

 På leting etter et nytt hjem?

www.ankerstudentbolig.no

KUTLUR

Victoria NASJONAL JAZZSCENE
Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende konsertprogram med jazz, improvisasjon og musikk som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

nasjonaljazzscene.no

Sentralen

Sentralen Kafe
Bar Mynt på takterrassen
Hitchhiker Restaurant

Konsert, klubb og musikk
Kunst, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Boklansering, lanseringer, samtaler og utstillinger
Festivaler
Åpen mikrofon — sentralen.no

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstukvinnklinikk.no

DANS

DANSESTUDIOET FOR ALLE

SUBSDANS

GRATIS PRØVETIME
10% STUDENTRABATT

SALSA
BREAK
HOUSE
VOGUE
HIPHOP
POPPING
LOCKING
WACKING
DANCEHALL
AFROFUSION

KINO

CINEMA TEKEET

MÅNEDENS FILM
ONE TO ONE JOHN & YOKO

Norsk filmfestival
www.cinemateket.no

TILBUDSGUIDEN

**GODE
TILBUD
FOR
STUDENTER
I OSLO**

Disse varene kjøper studentene oftest

Semesteret har bydd på en kald vinter og melankolske blikk fra lesesalen mot den stekende vårsolen utenfor. Hvordan har studentene trøstet seg underveis mon tro?

Blindern og BI Wrapped vår 2025

Tekst Tora Danielsen
Foto Isabel Svendsen Berge

Dagen som kun kan sammenlignes med å finne det perfekte plagget på Fretex, kverulere på bar og utkonkurrere de andre på lese-salen har endelig ankommet: Universitas har fått innsyn i salgstallene fra Bunnpris på Blindern for vårsemesteret.

Denne gangen utvider vi med aksjeutbytte, ny half-zip-genser og russebuss, for vi har nemlig også tatt en titt på de mest solgte varene på Market Shop – kiosken på BI. Klisjeene og karakteristikkene knyttet til de to studiestedene er mange, og studentene tar ofte ære i å separere seg selv fra hverandre.

Men hvor ulike er de egentlig når dagene blir lange, sola titter frem og eksamensstresset blir uholdbart? Finner de trøst i de samme godsakene?

Rart at ikke rumpel- dunkspillerne flyr

Ingenting sørger for bedre fokus enn den tredje kaffekoppen før klokken 10, som gjør at du skjeller i alle deler av kroppen. Fokuset vitner om å være skjerpet blant studentene på både UiO og BI, med totalt 26.764 kjøpte kaffekopper, som er førsteplassen på begge topp 50-listene.

Etter kaffen er Red Bull uten sukker en solid andreplass blant BI-studentene. Tar du derimot en titt på UiO-studenters energi-

drikk-konsum begynner man å undre hvorfor rumpeldunkspillerne på gressplenene ikke faktisk flyr på innebandykøllene sine. Diverse typer energidrikk tar hele ti av de totale 58 plassene på lista. Husk at Red Bull gir deg «viiinger», men også skjelving, rastløshet, søvnvan-sker, høyere puls, hodepine, skjel-ving, hjertebank, økt blodtrykk, hjerterytmeforstyrrelser og even-tuelt hjerteflimmer, ifølge NHI.

Trosser status-symbol

Kanskje det er derfor UiO-studentene, til tross for enorme mengder koffein i kroppen, likevel ikke har krefter til å traske bort til Dana. Det virker som de heller vil stå i mikrobølgeovn-kø for å varme opp den ofte iskalde Bunnpris-børeen. Den sikrer seg 10. plass dette semesteret.

Det å stå i kø har for så vidt blitt et statussymbol i Oslos bybilde den siste tiden. Folk står i flere timer for å få tak i en helt ordinær bolle. Dette har derimot ikke UiO-studentene tid til. De benytter seg heller av 16. og 19. plass på lista: Bunnpris 3pk bolledeal.

Ellers er topp ti-lista noe av det UiO-studenter frykter mest: Basic. Snickers, bananer, salatbar, tyggis - snork.

Bruk 800 kroner, få én gratis toast

Der UiO-studentene må vente tålmodig på mikrobølgeovnen, eller slenge med seg en lunken burger med ost, kan BI studentene kjøpe fersk toast som blir servert ry-

kende varm på tre minutter. De tilbyr et bredt utvalg, men toast med kylling og pesto og ost og skinke plasserer seg trygt på sjette og syvendeplass.

Kjøper du ni stykker får du til og med den tiende toasten gratis! Da de alle koster et sted mellom 80 og 90 kroner har du rukket å bruke rundt 800 kroner før du kan nyte den siste toasten med god samvittighet. Universitas' undertegnede, som selv har fylt ut et helt toastkort og vel så det, kan trygt proklamere at den tiende toasten med cheddar, skinke og kryddersmør var utenomjordisk god.

Proteinbonanza

Det finnes neppe et sleipere salgstriks enn å klistre ordet «protein» på absolutt alle eksisterende varer, og lansere det som et «nytt» produkt. Men både UiO- og BI-studentene biter på, selv om det kan virke som at BI-studentene får noe igjen for den heftige innføringen i markedsteori gjennom studieløpet. De unner seg en proteinrik pudding og en proteinbar i ny og ne. Dette vil UiO-studentene også ha, men de skal på død og liv også ha Tine iskaffe latte PROTEIN, og YT milkshake PROTEINRIK.

Med så mange kilder til protein å velge mellom, kan UiO-studentene godt droppe nummer 44 på lista: Stabbur makrell i tomat. Helt seriøst, det lukter dritekyllt, gjør at ingen vil sitte ved siden av deg og tar du det med inn på lesesalen burde det være berettiget med henrettelse på offentlig plass. Slutt med det.

Enten vi liker det eller ei

I likhet med påtroppende rektor ved UiO, Ragnhild Hennum, de-

Topp 20 UiO

1	Kaffekopp
2	Extra bubbelmint tyggis
3	Snickers 2pk
4	Bananer
5	Salatbar
6	Red Bull regular liten
7	Horn med ost og skinke
8	Yt restitusjonsdrikk kakao
9	Papirbærepose
10	Børek
11	Monster ultra white
12	Bærepose plast
13	Pepsi Max
14	Muffins milk chocolate
15	Litago sjokolade
16	3pk sjokoladebolledeal
17	Hamburger med ost
18	Pizzasnurr
19	3pk Bunnprisboller bolledeal
20	Nougat croissant

1. januar til 19. mai

Topp 20 BI

1	Kaffe stor
2	Red Bull uten sukker
3	Kaffe liten
4	Epok No7 Freeze X-strong
5	Epok No1 Ice Blue
6	Toast med kylling og pesto
7	Toast med ost og skinke
8	Fresh deal 2 for 39
9	Kiosk åpen
10	2 extra tyggis for 39
11	Imsdal
12	Frukt
13	Great deal / drikke til maten
14	Fresh baked
15	Toast med chorizo
16	Sweet deal bakevare + kaffe
17	Pepsi Max
18	Gratis kaffe bonuskort
19	Vitamin Well
20	Pick og Mix

2. januar til 26. mai

ler også studentene en kjærlighet for brus og snus. Men den største kjærlighetserklæringen for sistnevnte kommer fra BI-studentene. De får UiO-studentenes 3544 kjøpte bokser til å virke stusselig, med over dobbelt så mye: 7234. 5 av 50 plasser går til snus, og det virker som BI-studentene har et ekstra behov for denne type trøst da de ofte går for en «super» eller «extra strong» variant.

Noe ulikt, men mange likheter er det altså mellom UiO- og BI-

ANNONSE:

Gatefest på Ankertorget

Stiftelsen Anker feirer 50 år med hjerte for studenten
og inviterer til gatefest på Ankertorget 14. juni

PÅ SCENEN:

Quick Style og New Voices!

14:00 - TORGET ÅPNER

- Haus fyrer opp grillen
- Pop-up østersbar hos Bistro Fourrage
- Lykkehjul
- Happy Vans Photobooth
- Glittermaling
- DIY: Lag din egen blomsterkrans
- Hoppeslott
- DJ på torget hele dagen

16.00

New Voices

18.00

Quick Style

19.00

Musikkbingo på Haus

GRATIS EVENT

Lykkehjul med store
og små premier!

Bli med på feiringen!

Med hjerte for studenten
siden
1975
STIFTELSEN
ANKER

FOTO: PRIVAT/MARTELA MOLUCAS

Hope in the Delta

In Lillehammer the construction of a four-lane motorway is putting a natural reserve under threat. Activists from Norway and abroad come together to protect it.

Activism

Tekst Elena Angela Biffi

In the heart of Norway, a nature reserve once seen as untouchable is under threat. Lågendeltaet, a protected wetland area near Lillehammer, is the proposed site of a four-lane motorway—an infrastructure project that has triggered a grassroots movement blending local resistance, international solidarity, and a new generation of civil disobedience.

As bulldozers approach the Lågendeltaet, the stakes could not be higher. But to those who gathered at the edge of the reserve this May, it's not just a protest, it's a statement of intent, of solidarity, and of the world they want to build.

A line crossed

– This isn't just a local dispute, it's the biggest environmental issue Lillehammer has seen in years, says Noah Christensen, a Lille-

hammer native and criminology student at the University of Oslo, and one of the organizers behind Lågendeltaets Venner (Friends of the Lågen Delta).

At the heart of the conflict is Lågendeltaet, a nationally protected wetland reserve and one of Norway's most important stopovers for migratory birds.

– To get this motorway built, the government made a legal exemption that weakens protections for nature reserves. That sets a dangerous precedent, says Christensen.

The expansion of the E6 motorway will cut across the delta with a four-lane bridge, causing what the official environmental impact report describes as very serious negative consequences for the reserve's ecosystems.

– We're talking about habitat loss, increased noise, and serious disturbance to birdlife and spawning grounds, Christensen says.

– This isn't just bad planning. It's a political choice that's putting concrete before conservation.

A new kind of resistance

Protest culture in Norway has traditionally leaned toward quiet diplomacy, but that's beginning to shift. Lågendeltaets Venner and Leve Lågen, two grassroots groups focused on environmental justice,

It's a political choice that's putting concrete before conservation

Noah Christensen, criminology student at UiO

ran a protest camp—or leir—from May 23–25, right next to the threatened reserve.

– Civil disobedience is not common in Norway, says Clara Le Glaunec, a 19-year-old exchan-

ge student from France studying social sciences at the University of Oslo.

– This kind of protest camp is still quite rare in Norway, but it's creating a really exciting space. People are exploring new forms of activism and building on existing traditions in inspiring ways.

An international student bridging struggles

Le Glaunec first learned about Lågendeltaet through her involvement with Extinction Rebellion Norway. The case struck a personal chord, reminding her of similar struggles back home.

– In France, I followed the fight against Route 69, a controversial motorway project between Lyon and Saint-Étienne. It was once declared illegal, but parts of it are now moving forward again. That's why staying active matters. Resistance can work, but we have to keep showing up.

That hope, she says, is what pushed her to get involved.

– When someone explained what was happening, I just felt like I couldn't ignore it. Participating gives me something tangible to do, it's a way to turn anger into hope. And the camp, despite the ecocide

it's reacting to, has been a happy, community-building moment.

Le Glaunec will soon move back to France, but she plans to remain involved even after her exchange year ends, keeping in touch with Lågendeltaets Venner and seeking ways to connect the struggles in Norway and France.

This cross-border inspiration flows both ways: Christensen, who previously lived in France, says he was deeply influenced by the country's rich protest culture.

– Being in France showed me what grassroots resistance can look like when people aren't afraid to take up space, he says.

– It made me realize what's possible back home.

A camp bigger than just a protest

The Lågendeltaet camp has turned into an experiment in community, creativity, and grassroots organizing, the protesters claim. Over three days, participants gathered for daily planning, meetings, shared meals, and spontaneous events that responded to weather and circumstance. With international attendees and an open atmosphere, the camp drew inspiration from

French ZADs (Zones à Défendre, Zones to Defend) and other European protest movements.

– Bringing together different protest cultures made this something special. It broke some of the Norwegian shyness to protest, says Le Glaunec.

She recalls the strong sense of improvisation and connection:

– People cooked together, adapted when the rain disrupted plans, and read stories of resistance in the barn. It really felt like we were building more than just a protest, it was a real community.

Despite growing support, and a circulating petition, the movement however still faces serious

admits. Christensen agrees:

– We need students. They have power, ideas, and energy. We want to show them they can make change. This is about more than one road, it's about how Norway treats its nature.

A local swith global echoes

As the camp came to life, Christensen stood before the crowd and

asked a simple question: «Who here is Norwegian?» Only a small handful raised their hands. The rest, more than half of those gathered, came from Finland, Sweden, Denmark, Germany, France, and beyond. For Le Glaunec, it was a powerful moment.

– It was incredible to see so many people from different countries come together for something

so local, she says.

It made the discussions rich. People brought different traditions, different protest experiences, according to her.

Christensen echoes the sentiment:

– The international support does not erase the local nature of the cause, but rather it reinforces it. Some places are worth defend-

ing, not because they are globally renowned, but because they matter deeply, whether to the birds who rest there, or to the people who chose to stand in the way of destruction, he says.

universitas@universitas.no

It really felt like we were building more than just a protest

Clara Le Glaunec, exchange student at UiO

hurdles.

– We don't have major funding. We rely on volunteers and small donations. But we're strong because we're local, and because we care, says Christensen.

Both Le Glaunec and Christensen point to student engagement as a missing link.

– There aren't many students involved right now, Le Glaunec

FOTO: PRIVAT/MARTELA MOLUCAS

FOTO: PRIVAT/MARTELA MOLUCAS

KULTUR

Kulturredaktør: **Kristin Knutsen**
kristinknutsen123@gmail.com 48 10 42 06

Nikoline (28) ville heller dø enn å leve med tvang

Nikoline Riis Lindahl (28) ble lagt i belter flere ganger daglig og fikk aldri samtaleterapi under tvangsinnleggelse. Nå gir hun ut bok om det hun beskriver som systematisk svikt i psykiatrien.

Psykisk helse

Tekst Kristin Knutsen
Foto Shilan Sari

Jeg ble lagt i belter opptil fire ganger om dagen. Der kunne jeg bli liggende i timevis – fastspent og medisineret.

– Da opplevde jeg å miste meg selv.

Det forteller Nikoline Riis Lindahl (28) til Universitas. Hun ble innlagt på en lukket psykiatrisk avdeling etter at kroppen hennes var blitt så utmagret at den stod i fare for å kollapse.

Nå, noen år etter utskrivelsen, gir hun ut bok. Med *Pasientrom 48* tar hun et personlig oppgjør med tvangsbruken hun selv erfarte i psykiatrien – og med et system hun mener sviktet da hun trengte hjelp som mest.

Terskelen for tvang senkes

Tidligere i år ble det kjent at Stortinget vil senke terskelen for bruk av tvang i psykiatrien – et politisk vedtak som har utløst sterke reaksjoner, særlig blant tidligere pasienter.

Tvang i psykiatrien stod på agendaen da debutantforfatteren og journalistikkstudent Lindahl deltok som én av to gjester i NRKs Dagsnytt 18 tidligere i mai.

I motsetning til tidligere sendinger, var det denne gangen pasientenes egne perspektiver som ble løftet frem – ikke fagfolk, behandlere eller ledere.

Begge deltagere hadde erfaring med tvangsbruk, men med svært ulike utfall. Den ene beskrev hvordan tvang

hadde vært nødvendig og hjelpsomt. Den andre – Lindahl – fortalte om hvordan det samme førte til dype sår og langvarige belastninger.

– Det er ikke det at jeg er imot tvang i seg selv, men jeg er opptatt av hvordan den blir utøvd, sa hun til Universitas i etterkant av debatten.

Men hva er egentlig tvangsbruk?

Ifølge loven om psykisk helsevern kan tvang bare benyttes når frivillig behandling er forsøkt uten tilstrekkelig effekt – eller når det vurderes som åpenbart formålsløst. Pasienten må ha en alvorlig sinnslidelse, og ett av to kriterier må være oppfylt: behandlingsskriteriet, som innebærer behov for nødvendig behandling, eller farekriteriet, som gjelder fare for eget eller andres liv og helse.

I Lindahls tilfelle ble det vurdert at hun, på grunn av alvorlig anoreksi, var en fare for sitt eget liv.

Dette står også i boken etterord, men det legger hun også til:

«Det er ingen tvil om at jeg trengte hjelp. Men måten hjelpen ble gitt på, gjorde alt verre»
Universitas har sett dokumentasjon fra Lindahls advokat. Det kan du se lenger nede i saken.

Mangel på terapi

Noen uker etter TV-sendingen møtte Lindahl Universitas hvor

hun utdypet erfaringene sine fra tvangsinnleggelsen.

– *Du skriver i etterordet at du i dag ser situasjonen med et annet blikk enn da du var innlagt. Hvorfor mener du likevel at behandlingen du fikk var feil – og ikke bare nødvendig under krevende omstendigheter?*

– Jeg ble utsatt for tvang flere ganger daglig og fikk ikke samtaler, selv om jeg og advokaten min ba om det. Det var ganske skadelig, sier hun og legger til:

– Jeg fikk ingen psykoterapi. Helsedirektoratet er tydelig på at pasienter som tvangsinnlegges med spiseforstyrrelser skal få psykoterapi. Det fikk jeg aldri – og

det førte til at anoreksien min ble verre.

Lindahls advokat under oppholdet bekrefter dette overfor Universitas:

– I møtene med kommisjonen formidlet jeg at Nikoline ønsket samtaleterapi, men sykehusets vurdering var at hennes psykiske og fysiske helse var såpass nedbrutt grunnet underernæring at dette ikke ville være hensiktsmessig, forteller advokat Helene Brænde Søyseth.

Lindahl beskriver dette som alvorlig svikt i behandlingstilbudet. Mangelen på samtalebehandling, kombinert med omfattende bruk av tvangsmidler, forverret helsestilstanden hennes.

I boken *Pasientrom 48* forteller hun i detalj om langvarige perioder i belter, tvangsernæring og det hun opplevde som gjennomgående mangel på forståelse fra helsepersonell. Hun hevder også

at flere tilfeller av tvangsbruk ikke ble dokumentert i journalene – til tross for lovkrav om dette.

– I tre uker var jeg isolert alene på en skjermet enhet i kjelleren. Ingen andre var der, bare jeg. Jeg ble lagt i belter flere ganger om dagen – og om natten lå jeg fastspent, hevder Lindseth.

Beltebruk kun ved nød

Helsedirektoratet opplyser til Universitas at voksne med spiseforstyrrelser bør få psykoterapi, også under tvangsinnleggelse.

– *Hva er Helsedirektoratets kommentar til at pasienter med spiseforstyrrelser, som Lindahl, ikke får psykoterapi under tvang – til tross for gjeldende anbefalinger?*

– I noen tilfeller vurderes det at psykoterapi ikke er aktuelt fordi pasientens tilstand ikke tillater det, sier fungerende avdelingsdirektør Marius Skram til Universitas.

Når det gjelder beltebruk i psykiatrien, understreker direktoratet at dette kun skal brukes når det er strengt nødvendig. Tiltaket skal være kortvarig og pasienten under kontinuerlig tilsyn.

– Tvangsmidler skal brukes på en mest mulig skånsom og omsorgsfull måte, og behovet må vurderes fortløpende, sier Skram.

Ville heller dø

På Litteraturhuset deler Lindahl åpent om den langvarige prosessen med å bearbeide traumene fra behandlingen. Opplevelsene satte dype spor som påvirket hennes evne til mellommenneskelig kontakt.

– De første månedene så klarte jeg ikke å være nær noen eller klemme. Fordi nærhet var blitt forbundet med tvang og makt.

Situasjonen ble så alvorlig at familien til slutt måtte ta et hjerteskjærende valg. I boka beskriver Lindahl en periode hvor hun heller ville avslutte tvangsbehandlingen enn å fortsette den – selv om det kunne koste henne livet.

– *Hvordan har det vært å gjenoppleve?*

– Jeg husker det så godt, da mamma ringte. Stemmen hennes skalv da hun sa: «Nå har jeg tatt kontakt med dem. Nå skal jeg møte dem.»

– Så sa hun: «Vi vet at dette kanskje kan føre til at du dør. Men vi foretrekker heller det, enn at du skal leve et liv hvor du ikke orker mer – hvor du ikke klarer å leve videre på grunn av det du blir utsatt for.»

Med boka vil hun formidle at motstand ikke nødvendigvis er motstand mot hjelp. Og husk at symptomene deres er en beskyttelse mot noe.

For Lindahl har skriveprosessen vært en måte å gjenvinne den autonomien hun følte hun mistet under behandlingen.

– I takt med det jeg opplevde der, så følte jeg at stemmen min forsvant mer og mer. Og når jeg har skrevet den boka, så føler jeg at jeg har bygd stemmen min opp igjen.

Trenger du noen å snakke med? Ring Hjelpetelefonen gratis på nummer 116 123.

Jeg fikk ingen psykoterapi. Det førte til at anoreksien min ble verre

I takt med det jeg opplevde der, så følte jeg at stemmen min forsvant mer og mer

SYSTEMSVIKT: Nikoline Riis Lindahl mener systemet sviktet da hun trengte hjelp som mest. Nå gir hun ut bok om erfaringene fra psykiatrisk tvangsinnleggelse.

IDÉ

Idé-og debattredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouiseandreassen@gmail.com 948 09 383

FILOSOFEN: – Jeg har ikke vært så veldig opptatt av den type filosofi som går ut på å finne meningen med livet og sånn. Hvem er jeg? Det er en fremmed måte å tenke på, forteller Raino Malnes.

Fra kirsebærtrær til postmodernisme

- Blinderns tidsvitne forteller

Man kan med godt hold si at Raino Malnes har grodd fast på Øvre Blindern. Er det noen som kjenner til utviklingen på det samfunnsvitenskapelige fakultet, er det ham.

Forskerintervju

Tekst Ella Jørgenvåg Svendsen
Foto Sigrid Ewing

– Det tar en god stund før de blir like flotte som de trærne vi hadde.

Universitas møter professor Raino Malnes under kirsebærtrærne utenfor Det samfunnsvitenskapelige fakultet på UiO.

I 1974 var forgjengerne til dagens kirsebærtrær nyplanta, og Raino Malnes hadde akkurat ankommet Blindern som student. På 90-tallet begynte trærne å bli store og Malnes ble professor ved Institutt for statsvitenskap.

Vendepunktet kom i 2017 da kirsebærtrærne ble kuttet ned, noe som vekket sterke reaksjoner hos Malnes. Det genererte hele tre artikler i Universitas:

– Dette er hærverk for faen, ropte Malnes til en av arbeiderne som kuttet ned trærne.

Siden den gang har nye kirsebærtrær vokst opp utenfor SV-fakultetet, og i 2025 har Malnes nådd pensjonsalderen.

På alle disse årene har Malnes studert, observert, undervist i politisk filosofi, og med tiden blitt en slags legende etter 51 års tjeneste på Institutt for statsvitenskap på UiO. Mye har skjedd siden '74, så det var på tide å ta en ordentlig prat.

Forelesninger som tok av

– Man kunne lære så kolossalt mye om alt mellom himmel og jord. Det var det som var spennende, forteller Malnes om sin egen studietid på Blindern.

Han fant raskt ut at filosofien var den retningen han ville ta.

– Det var enkelte forelesninger og seminarer som jeg aldri kommer til å glemme, som gjorde at man ble løftet litt høyt over bakken.

Han ramser opp flere forelesere som har fått ham på et høyere intellektuelt, kanskje sjelelig, nivå, som Jon Elsters forelesninger om Descartes, Leibnitz og Malebranche, eller når professor Gudmund Hernes snakket om makt.

– Det var forelesninger og seminarer som virkelig tok av, forteller Malnes med stort engasjement.

– Føler du at du har holdt noen sånne

forelesninger selv?

– Nei, det vil jeg absolutt ikke ha noen som helst forhåpning om.

Observertøren Malnes

– Det var stor politisk aktivitet. Veggviser overalt, ansamlinger av folk som diskuterte så fillene føk, det foregikk noe fra morgen til langt utpå kvelden. Engasjementet var til dels voldsomt.

Slik beskriver Malnes livet på Blindern på 70-tallet.

– I den perioden var det ml-erne som dominerte Øvre Blindern, forteller han videre.

ML-erne står for marxist-leninistene og var navnet på tilhengerne til Arbeidernes Kommunistparti som ble stiftet i 1973 og nedlagt i 2007.

– I noen grad hadde det karakter av religiøs henførelse, samt en del dogmatisme og intoleranse. Men det hadde også et oppriktig alvor over seg.

– Var du en del av denne bevegelsen?

– Nei, jeg var ikke politisk aktiv i det hele tatt, men jeg hadde stor glede av å observere den politiske virksomheten, svarer han til noen studenters kanskje store overraskelse.

Malnes kan fortelle om lite spredning på det politiske spekteret:

– Den gangen var det ikke noe særlig til høyre for SV å finne på Øvre Blindern. Det var en håndfull AUF-ere som kunne få plass rundt et bord i kantina og noen konservative studenter. I dag er aktiviteten mye mer jevnt fordelt.

– Hva synes du om det?

– Det er vel bra det, selv om jeg kan være fryktelig uenig med en del politikere på høyresiden. Også på venstresiden altså. Men det bør være stor spennvidde i politikken.

Postmodernismen: en dyster tid

Universitas får bli med opp i sjette etasje på kontoret til Malnes, der vi får vite at det ikke bare har vært solskinnsdager på

Blindern.

– Mitt verste minne er fra en periode i 90-årene da den akademiske postmodernismen slo inn på Blindern. Det var en trist og mørk tid.

Malnes beskriver dette tankegodset som en kombinasjon av ren irrasjonalisme og oppstyltede selvfølgeligheter, bygd på tanken om at det som er sant, er lik det som går for å være sant.

– Det som nå er blitt politisk merkevare for Trump, var den gangen *hot stuff* en kort periode, sier Malnes.

– Hva gjorde du da?

– Jeg kjempet imot det jeg kunne, og ble ganske upopulær.

Han forteller at det var flest studenter som lot seg rive med, ikke så mange av kollegaene.

– Nå er sikkert mesteparten av tankegodset drevet på retur siden

vi har fått Trump som er postmodernist *par excellence*. Det har nok skremt vettet av de fleste.

Fra håndskrevne lysark til Word-dokument

Det er mange som ser opp til Malnes. Universitas har fått høre av flere kilder at han kunne trollebinde publikum i sine forelesninger, med håndskrevne lysark der han lagde magiske kruseduller og notater, som ga studentene følelsen av å være med på noe helt unikt.

Malnes selv har likt foreleserrollen veldig godt.

– Det å presentere litt abstrakt filosofisk stoff på en begripelig måte, har vært veldig spennende, forteller Malnes og legger til:

– Ingenting er så stort som å synes at en forelesning sitter der den skal. Ingenting er så ille som å synes at den ikke gjør det.

De siste årene har han byttet over til Word fra overheadprojektor.

– Det ble sagt at de var så stygge, ikke tok seg ut i auditoriet og at det skulle være mer stil. Så de fjernet dem, sier Malnes

om overgangen.

– Føler du at du har måttet endre måten du har forelest på?

– Nei, jeg har ikke det. Selv om de har tatt fra meg overheadprojektoren, og i stor grad også tavlene, så har det vært mildt press som jeg har stått imot. Jeg klager ikke.

Når det kommer til undervisningens fremtid, stiller Malnes seg kritisk til påvirkning fra KI.

– En dystopi for meg må være en tekst som er skrevet av kunstig intelligens uten liv. Det er forferdelige greier, sier Malnes.

Han kan fortelle at han aldri har brukt ChatGPT, og vet godt hvor langt han er villig til å gå sammen med KI:

– Jeg har en sånn funksjon på PC-en min som setter krøller under ordene hvis jeg har skrevet feil. Det synes jeg er greit.

Kirsebærtrærne

Tilbake på plassen utenfor SV-fakultetet står et siste tema opp for diskusjon, nemlig kirsebærtrærne. Malnes innrømmer at hans reaksjon tilbake i 2017 kanskje var litt for hard. Men han angrer likevel ikke.

– Parkavdelingen sa at de ikke hadde optimal vekst, noe som er et dårlig argument for å kutte trær, sier Malnes og får sneket inn litt livsfilosofi:

– Jakten på det fullkomne, enten det gjelder trær eller noe annet, fører ikke noe godt med seg.

Han anerkjenner betydningen av fagfolk, men er selv klar på hva som bør være kriteriet for å kutte et tre:

– Det må være at det kan ramle i hodet på noen, og det var ingen tvil om at disse trærne ikke skulle gjøre det.

Møtet med Malnes går mot slutten. Men det blir nok ikke det siste vi ser av ham. Selv når Raino Malnes trer inn i pensjonsalderen viser det seg at det ikke er så lett å få han bort fra Blindern. Til høsten skal han fortsette med undervisningen og videre skal han få en arbeidsplass på et rom for emeriti, pensjonerte professorer.

– Jeg er ikke ferdig før jeg blir nødt til å legge ned virksomheten, så jeg har tenkt å være her så lenge det er liv igjen i meg.

DEBATT

Idé- og debattredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouiseandreassen@gmail.com 948 09 383

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Drapsmaskin på el

Kjør debatt har fungert godt for å få frustrasjoner ned på papir. Heldigvis, kjære leser, tar vi sommerferie etter denne utgaven. Men en siste frustrasjon må luftes før vi alle går i zenmodus.

Hva har to hjul, lang hals, kjører på el og er klar for å meie ned alt i sin vei? De første kommersielle el-sparkesyklene dukket opp i Oslo by våren 2019. Seks år har gått, og Ryde, Voi og Bolt har totalt overtatt bybildet.

21. mai kunne NRK melde at siden 2020 har 12 personer mistet livet på elsparkesykler, og i 2021 ble det meldt inn 1900 skader behandlet av legevakten i Oslo. Det er også store mørketall, da ikke alle skader fra legevakten blir meldt inn til politiet.

– Det er ikke et leketøy. Det må brukes med vett, sier politibetjent Aleksander Naley til NRK. Risikoen for skade per kilometer er faktisk mellom 20 og 60 ganger høyere enn med bil.

Problemet med elsparkesyklene er at den ikke vet hvor den hører til. Er den fotgjenger? Syklist? Bilist? 20 kilometer i timen fungerer dårlig på fortauet, og når majoriteten av els-

parkesykkelkjørerne bruker de som leketøy, fungerer de hvert fall ikke i trafikken. Det kan fint sammenlignes med å kjøre scooter på Bali: førerkort burde vært lovpålagt.

Også ser det utrolig dumt ut. En mann i dress med stresskuffert tar seg ikke særlig godt ut på voi.

Enda dummere (og farligere) er når elsparkesykkelen blir brukt til alt annet enn å bare frakte deg selv. Du har kanskje fått med deg videoen av han som bruker den som flyttebil for å frakte sofaen? I skrivende stund sitter jeg og kikker ut på en mann som sitter oppå to store poser som han frakter på elsparkesykkelen.

Så mitt tips til deg nå når de sene sommerkveldene er rett rundt hjørnet: dropp sparkesykkelen. Å sykle hjem fra byen på vanlig sykkel er mye mer idyllisk. (Bare rolig: Til høsten kan du forvente deg en notis om manglende sykkel-felt i Oslo.)

God sommer!

Av ALA

Ukas overhørt

«Det burde vært trafikalt grunnkurs for hvordan man skal bevege seg i gatene i Oslo»

Student

«Jeg trodde folk her på andre siden av kloden var av samme art som hjemme i Norge, helt til jeg oppdaget mullet-arten»

Lea Trong-Johansen i Studvest

«Har aldri møtt så mange late mennesker som da jeg studerte ved uio 2012-2020. Der satt de fleste av mine medstudenter å skravlet, kosepausene ble lengre og lengre, fra hele dagen, til hele uken til hele semesteret»

Raymond Jensen i Universitas' kommentarfelt på Facebook

«Vi driver ikke med overskudd og aksjonærer – vi driver med journalistikk.»

Studvest

«Det er ride or die, eller voi or die da»

Student

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Veien til verdensfred er brolagt med fargekodede notater og frivillige verv

Åtte like jenter kommer mot deg. Nei, det er ikke eksamenshallusinasjoner. Det kommer virkelig åtte *nøyaktig* like jenter mot deg. De går internasjonale studier. På blindernsk: INTER-jenta.

Petit

Julia Bueso & Sunniva Roligheten, journalister i Universitas

Perfekt midtskill, håret i en lav knute, naturlig sminke – kanskje en litt artig eyelinerstrek i øyekroken, og et smil som får deg til å føle deg gretten, gammel og alt annet enn feminin. Romslig vegansk skinnveske, og nyeste Macbook Air under armen, thriftede lavt-livs jeans med en lys wash.

«Blir denne forelesningen tatt opp?» spør hun mens hun transkriberer forelesningen – selv årstallet finans-krisen inntraff og Parisavtalen ble inngått. Målt i INTER-jentas selvdisiplin blir enhver student en likegyldig pappagutt fra BI. INTER-jenta jobber som om verdensfreden beror på det. Hun er først på lesesalen, åtte sharp, til nøds ni om hun har trent først. Hun har bokstativ, markeringstusjer og penner i alle regnbuens farger, skrivebøker fra Hay, og leser alltid *_alt_* pensum. Hun booker rom til kollokvie – grupperom med tavle på GS, så klart – men hun deler ikke notatene sine, «for dere skal vel også lese alt, eller?».

Men spør ikke INTER-jenta hva hun skal stemme ved neste stortingsvalg, hvorfor hun er for akademisk boikott av Israel, men drikker pepsi max, eller hvorfor alle de hvite t-skjortene hennes er fast fashion fra Zalando. Sosial endring skjer tross alt ikke på individnivå, men på systemnivå, *am I right?*

Hun drar på utveksling til Paris eller København, og «bare elsker byen». Men flytte til utlandet skal hun ikke – hun har tross alt kjæreste i Oslo. Da blir det fort jussen, OLA-masteren, eller PECOS som venter henne – og hun kan ikke tro at hun kommer inn, til

tross for at hun har tilnærmet A-snitt, relevant deltidsjobb, verv i Spire og er leder av Programutvalget.

Mest sannsynlig er hun ikke på festen du er på. Skulle du likevel møte på henne vil du ta med deg fire ting: 1) Genseren hun har på har navn etter en skandinavisk hovedstad og hun sender deg gjerne oppskrift. 2) For to år siden klatret hun, men nå har hun begynt å løpe isteden. 3) Hun har erstattet smoothiebowl med kjøleskapsgrøt, men insisterer på at det er fordi hun liker det bedre enn brødsriver. 4) Hun er kanskje ikke vegetarianer, men prøver å spise mindre kjøtt.

På tredje schous lite vil hun kanskje innrømme at den store drømmen er en jobb i FN. Plan B: diplomat. Sist semester var hun UD-praktikant. Nå dater hun en YATA-fyr fra Hinge og har en enkel men informativ Linked-in-profil som oppsummerer vervene hun har hatt siden VG1. Da var hun elevrådsleder og gikk realfagsfordypning fordi planen var medisin. Inntil hun skjønte at hun elsker alt som er internasjonalt. «Har du hørt om det stedet på Grønland som selger *zaatar?*».

I morgen leverer hun bacheloroppgave hvor hun sammenligner urfolks rettigheter i møte med multinasjonale selskaper i Chile og Argentina. Lite vet hun at hun vil ende som byråkrat med en startlønn på 400.000 i et direktorat hun overhodet ikke interesserer seg for mens verden egentlig bare har passert utenfor lesesalen.

I høst vil NHH-jenta som spiller kanonball og ikke visste hva kapitalisme var før fylte 21 år, få jobben i Klima- og miljødepartementet istedenfor henne. Lav lønnsvekst, konfliktskyke mellomledere og repetitive arbeidsoppgaver venter henne i offentlig forvaltning. Men hysj. Ikke la henne miste motet nå rett før metodeeksamen.

debatt@universitas.no

Et farvel til den liberale verdensordenen

USAs nye isolasjonisme har snudd det etablerte verdenssystemet på hodet. I en verden i rask endring, risikerer Europa å henge etter.

Internasjonal politikk

Herman Hagem Røtnes, bachelorstudent i internasjonale studier ved UiO

Donald Trumps aggressive «America first»-politikk, har satt i gang en drastisk endring av det internasjonale systemet slik vi kjenner det. I Europa er man redde for at amerikanernes nye isolasjonisme betyr slutten for «den liberale verdensordenen». Realiteten av den liberale verdensordenen har vært todelte: (delvis) respekt for internasjonale spilleregler, hånd i hånd med amerikansk dominans. Jeg mener at skiftet bort fra den liberale verdensordenen, er etterlengtet. Flere land i det globale sør vokser frem, samtidig som USA mister global innflytelse. Med de

radikale endringene Trump har startet, har jeg et lite håp om en mer balansert verdensorden.

Siden slutten av den kalde krigen, har USA blandet seg inn der det har passet dem. Invasjonene og bombingene av Afghanistan, Irak og Libya på 2000- og 2010-tallet, førte til enorme ødeleggelser. Noen av resultatene var gode, som skolegang for jenter, og avholdelse av halvveis demokratiske valg. Likevel ble ikke endringene permanente, og de demokratiske prosjektene kollapset etter hvert. Trump har et uttalt hat mot den amerikanske innblandingen i Midtøsten. Under en tale i Saudi-Arabia 13.mai, sa han følgende: «In the end, the so-called nation-builders wrecked far more nations than they built, and the interventionists were intervening in complex societies that they did not even

understand themselves.»

MAGA-gjengens egoistiske «quick-fix» for å stoppe utenlandsinnblanding, har vært å trekke USA så raskt som mulig ut av all internasjonal bistand. 85 prosent av bistandsprogrammet USAID har blitt kuttet, noe som kan føre til vanvittige 26 millioner flere dødsfall de neste 15 årene. Måten verdens rikeste

Trump's motivasjon er nasjonalistisk, har kuttene utilsiktet svekket USAs innflytelse globalt.

Dette skaper begeistring i det globale sør, der man, i motsetning til i Europa, ser positivt på en mindre amerikansk-dominert verden. I en analyse gjennomført av European Council on Foreign Relations etter det amerikanske valget høsten 2024, ble 30 000 mennesker i 24 land, spurt om de trodde Trump ville skape fred, være bra for deres eget land og være bra for USA. Ifølge målingene var et

talte den bulgarske forskeren Ivan Krastev i Klassekampen 23.mai. Med mindre amerikansk innflytelse globalt, vil store land som Kina, India og Brasil, spille viktige roller fremover.

Jeg er selvfølgelig bekymret for hvordan den nye verdensordenen vil se ut. Mye tyder på at vi er på vei mot en mer løsløs verden, der militærmakt bestemmer. Trumps trusler om å «ta» Grønland og Canada, Putins krig i Ukraina og Xi Jinpings ønske om Taiwan, er skremmende. Det er likevel frustrerende å være vitne til Europas desperate forsvar av det gamle systemet. Heller enn å ønske oss tilbake til den liberale verdensordenen, burde vi tenke nytt. Tiden med USA som verdenspoliti er over, og Europa må tilpasse seg til en ny, mer mangfoldig verden, enten vi vil det eller ikke.

debatt@universitas.no

Det er likevel frustrerende å være vitne til Europas desperate forsvar av det gamle systemet

land beriker seg på fattige menneskers lidelser, er grotesk. Likevel har USAID, til tross for mange gode formål, lenge vært et verktøy for politisk påvirkning. Selv om

stort flertall utenfor Europa positive til Trump. «Den sterke støtta til Trump globalt er uttrykk for at mange deler hans motstand mot den gamle verdensordenen», ut-

Nynorsk er mangfald, inkludering og demokrati

Reell varig valfridom føreset at alle får god opplæring i både bokmål og nynorsk. Derfor må me halde på sidemålsskarakteren.

Skriftspråk

Sebastian Vinsent Natvik, leiar i Norsk Målungdom

Nynorsk er eit av dei to offisielle skriftspråka i Noreg, bruksspråket til nesten dobbelt så mange som innbyggjarane på Island og vår viktigaste kulturarv. Eit språk tuffa på dei norske dialektene, som vanlege folk kan kjenne seg igjen i og bruke i offentlege samanhangar. Det er ikkje berre ei målform, det er ein uvurderlig demokratisk

og kulturell verdi.

Som minoritetsspråk har styresmaktene eit særskild ansvar for at språkbrukarane får bruke og møte hovudmålet sitt i kvardagen. Dette ansvaret har høgresida gjort det klart at dei ikkje vil ta. Allereie før valkampen er i gang for alvor krev Sylvi Listhaug (FrP) utdanningsministerposten og er klokkeklar på ynsket om å skrote sidemålsordninga.

Partiet hennar vil gjere sidemålsundervisninga «valfri», som ved tidlegare forsøk har vist seg å vere tilnærma heilt fråverande. Elevane som tok valfaget fekk eit svært dårleg undervisningsopp-

legg med lite oppfølging og mykje meirarbeid heime. Dette er berre eitt eksempel på at nynorsken blir diskriminerte der ein ikkje set krav.

Listhaug meiner at det er bortkasta tid å jobbe med «sidemål, gammalnorsk, og diktanalyse» når lese- og skriveevnene i norsk skule går ned. Det er derimot inga forsking som tyder på at ein får betre språkkunnskapar av å konsentrere seg om færre språk, snarare det motsette. Difor ser me at dei som skriv mykje nynorsk blir betre i bokmål enn dei som ikkje gjer det.

Så lenge me har karakterar i norsk skule er det all grunn til å halde på tre standpunkt-karakterar i norsk. Norsk er kulturforståing, kommunikasjon, danning, og identitetsutvikling. Uansett kva du skal i livet, er du avhengig av

å kunne kommunisere tydeleg og godt. Eit breidt ordforråd utvidar moglegheitene dine for dette, og som journalist, advokat, revisor, lærar, rådgjevar og ei rekke andre

Nynorsken blir diskriminerte der ein ikkje set krav

yrkestillar må du kunne bruke nynorsk og bokmål om kvarandre.

Reell valfridom krev at ei god sidemålsopplæring gjev deg mogeleghet til å velje kva skriftspråk du skal bruke, både på skulen og resten av livet. Skulen pliktar å gje oss tilgang til heile det nor-

ske språket og sidemål gjev oss eit felles språkleg utgangspunkt. Å la det vere opp til tolvåringar å avgjere om dei vil innskrenke moglegheitene for framtida er direkte uansvarleg.

Dagens sidemålsopplæring startar alt for seint og elevane møter nynorsken alt for sjeldan i kvardagen. Dersom alle hadde fått inn nynorsken frå byrjinga og fått høve til å lese tverrfaglege tekstar på nynorsk, hadde både haldningane og leseprøvene til elevane sett ganske annleis ut. Skal me styrke den språklege valfridomen og kompetansen her til lands, må me ha meir sidemål, ikkje mindre.

debatt@universitas.no

Du er vernepliktig – du bare vet det ikke

Staten pålegger alle mellom 18 og 44 år en plikt til å forsvare landet, men sørger ikke for at folk faktisk vet hva det innebærer. Det er et demokratisk problem.

Verneplikt

Mikael Brønnum Leonhardsen, landstillitsvalgt i Forsvaret

Du kan bli innkalt til militærtjeneste i krig – selv om du aldri har vært i Forsvaret. Det betyr at også du som student er pliktig til å forsvare landet, dersom det skulle bli nødvendig. De fleste er kjent med ordet «verneplikt», men det er noe helt annet å vite hva dette innebærer for seg selv – og for dem rundt seg.

Som landstillitsvalgt og representant for alle soldater inne til førstegangstjeneste, erfarer jeg at kunnskapen om den norske verneplikten er altfor lav i befolkningen utenfor Forsvaret. For få vet hvor sterkt allmenn verneplikt er forankret.

Kort fortalt: Om Norge hever beredskapen, kan statens maktmonopol pålegge deg å bidra. Det kan skje ved en mobilisering der flere enn de som har avtjent førstegangstjeneste må bidra. Med dagens internasjonale sikkerhetspolitiske situasjon lurer jeg på hvorfor dette ikke oftere

er gjenstand for offentlig debatt.

Verneplikten i Norge omfatter alle kvinner og menn som er mellom 18 og 44 år gamle, både norske statsborgere og utenlandske statsborgere som har fast tilknytning til Norge. Dette betyr at du kan bli innkalt til tjeneste i Forsvaret – ikke utelukkende som soldat, men også med din faglige kompetanse.

Det handler ikke nødvendigvis om å bære våpen. I et krigsscenario er det nærliggende å tro at leger og sykepleiere raskt vil bli kalt inn for å behandle skadde. Kanskje må juristen bidra til å forvalte en eksplosiv vekst i antall vernepliktige. Kanskje trengs statsviteren for å støtte demokratiet når det presses som hardest?

Tenk over hva din kompetanse kan brukes til i en krise- og krigssituasjon. Hvis du kommer på noe,

kan du være sikker på at myndighetene og Forsvaret allerede har tenkt det samme.

Det finnes ingen systematisk opplæring om verneplikt i skolen, og det er et demokratisk problem.

Når plikten er så inngripende, bør også opplæringen være tydelig

Hvert år mottar rundt 60.000 ungdommer Forsvarets egenerklæring – det som på folkemunne kalles «skjemaet fra Forsvaret». Det er ikke valgfritt å svare på, men en

del av verneplikten. Alle er pliktige til å fylle det ut, og det er straffbart å oppgi feil opplysninger. Mange av dem som svarer, er ikke engang myndige. Deretter selekteres omtrent 10.000 til førstegangstjeneste.

Hva med dem som ikke blir innkalt? Min påstand er at deres forhold til verneplikten, etter noen år med utdanning eller jobb, forsvinner ut av bevisstheten.

Staten pålegger alle mellom 18 og 44 år en plikt til å forsvare landet. Når plikten er så inngripende, bør også opplæringen være tydelig. Altfor få vet at de er vernepliktige. Derfor bør verneplikt inngå som en formalisert del av undervisningen i videregående skole – ikke som rekruttering, men som grunnleggende kunnskap om borgeransvar og beredskap.

debatt@universitas.no

ANMELDELSER

Sommerøl

«TSJK SSH»: lyden som enten lover etterlenget sødme når sola står høyt på himmelen eller frysninger langs ryggraden når ølboksens lovnader ikke blir oppfylt. Universitas har smakt sommerøl, og gir deg en oversikt over hvilke merker du trygt kan plukke ned fra hyllen for den ultimate sommerfølelsen, og hvilke du helst bør styre unna. Vi pilses!

Tekst Laura Vaagland og
Kajsa Ettrup Lilledalen

1. Mmm bunnslant

Hansa sommerøl

Smaken minner om en god bunnslant, litt tam og kjedelig. La deg lure av designet, ølen smaker like utvannet som designet gir inntrykk av. Dersom du faktisk plukker denne fra hylla, vel vitende om smaken, er du typen som går i beige fra topp til tå, studerer offentlig administrasjon og ledelse, elsker Taylor Swift og påstår at Grunerløkka er alternativt.

4. Over middels

Sagene lys

Trives du på Løkka bar og kjøkken med Tame Impala i bakgrunnen, og kler deg som en som skater daglig er denne ølen for deg! Eventuelt kan den drikkes i Torshovparken, omtrent ti meter unna noen som røyker hasj, helst mens det regner. En i panelet roper «en soleklar A», men vi mistenker at han er Sagenegutt, og er for partisk til å tas alvorlig. Han har likevel et poeng: Det er en over middels god øl.

2. Aroma av gress

Ringnes skjærgårdspils

Når du sitter i en park og løfter ølen fra bakken, innser du at det ikke er bakken som lukter gress, men pilsen. Det er en sommerøl, med andre ord, og gir sommerstemning også til oss som ikke har hytte på Hankø. Den passer til deg dersom du tror at designet faktisk avtegner Hovedøya. Eller dersom du hater at munnen smaker øl. Eller hvis du planlegger råklinings med en potensiell sommerflørt og vil bli varm i trøya uten dårlig ettersmak.

5. En ålreit avslutningspils!

Nordlands sommerøl

Denne ølen lover «full friskhet», noe redaksjonen umiddelbart avkrefter. Likevel skiller Nordlands seg ut både med et appellerende design og en krydrete smak. Dette er den siste pilsen du drikker 17. mai. Den lukter litt surt, den smaker litt rart, men den funker absolutt som en ålreit avslutning på en slitsom kveld.

3. Glutenfritt for alle penga

Ringnes skjærgårdspils lite

Nå snakker vi sommerøl! Tenk at glutenfri variant kan smake bedre enn originalen! Her har vi smaken av bysommer. Den byr ikke på noen særegen smaksopplevelse, men er en drikkevarer som funker med lunken temp og har holdbar piff. Selv etter å ha ligget i posen din noen timer, byr boksen på en smak av sommer, som du kan drikke mens du nynner på Idyll.

6. Heia heia?

Dahls sommerøl

Trondheims stolthet er altfor turkis. Designet gir litt «ski VM» på en Eurovision-aktig måte. Smaken gjør heller ikke opp for det lite fristende utseendet. Til å være sommerpils er den lite handy, da den bare er god kald. Ølen fungerer splittende i panelet når redaksjonen smaker. På forsvarssiden sitter ølens patriotiske lokallag, så dommen måtte bli avgjort av bortelaget, der det var konsensus rundt en OK D.

Smaking

7. Ingen tanline her i gården Tuborg sommerøl

Her tror vi det har vært kutt i produksjonens budsjett, og at grafikerne har blitt erstattet med KI. Designet er nesten hypnotiserende, og smaken matcher: man blir rett og slett forvirra. Noen i rommet beskriver smaken som et fotballag som aldri vinner. Andre mener at den er skuffende på en måte som når sola skinner, men UV-en bare er 2. Du trenger ikke solkrem.

Karakter:
B-

10. Får for forsøket Hansa lite sommerøl

«Papp!» roper en i panelet. «Dårlig design» og «smak av tam Tuborg», sier en annen. Drikker du denne ølen kommer fylleangsten på forhånd. Et godt forsøk på sommerøl, men den smaker dårlige minner. For de tørste med dårlig samvittighet.

Karakter:
E?

8. Bortglemt i kjøleskapet Fredrikstad sommerøl

Denne ølen smaker som det to dager gamle vannglasset du har ved senge din. Ølen er eldst av redaksjonens utvalg, på alle måter, og har derfor tross smaken en nostalgisk appell. Det er litt som å sitte ved siden av en skravlevoren pensjonist på bussen. Smaken minner om den ølen noen i kollektivet glemt bakerst i kjøleskapet. Den fungerer. Kanskje blir den bedre hvis Sigvart Dagsland spiller i bakgrunnen?

Karakter:
C

9. Hvem blir fullest i kveld? Halmstad cocktail Crush cloudy tropical fruit punch

En slurk av dette heksebrygget tar deg rett tilbake til 1.vgs – den smaker Solo blandet med Tiktak på hjemme-fest. For guds skyld: ikke drikk mer enn én, med mindre du har lyst på sukkersjokk og ugrei mage. Savner du Mujafas drikkelek? Kjøp i så fall en sekser.

Karakter:
D

11. Bløde konsonantar i Barcelona Aass sommerøl

Designet minner om en fotballsupporterklubbs logo som flagger utenfor Den Gamle Major. Men målgruppen er nok ikke de som tar turen inn. Smaken er helt streit, men god, litt som sørlendingen du lå med i Barcelona. Den passer deg som går i joggesko hele året, bare bader på Huk, og mener måker er verre enn kråker. Med et improvisert posekjøleskap i vannkanten kan ølen holde tempen nede og humøret oppe, langt inn i sommernatten.

Karakter:
D

12. I'm a flame you're a fire Isbjørn sommerøl

Er dette Guinness? Ølen har lite kullsyre, er tung i smaken og lukter engangshansker og lakris. Ikke en sommerøl, men en øl. God ved første slurk, men de påfølgende slurkene smaker dårlige beslutninger, og skam (litt som dagen etter du lå med sørlendingen i Barcelona). Hadde Isbjørn sommerøl vært et menneske, ville den vært blant Kygos topp to prosent lyttere.

Karakter:
C-

13. Not so Fun Light Grevens sommercider melon og bringebær

Cider, saft eller sunlolly? Vet ikke. Ikke drikk for mye av denne, da blir fylleangsten neonrosa. Halve panelet tok siggepause da cideren ble introdusert, og det kan ha med det altfor ivrige, assosiasjonsfylte og hawaiiiske designet. Palmetrær? Kom an! Karakter: E – for E-stoffer.

Karakter:
E

14. B for Bondi Munkholm alkoholfri radler rød appelsin og lime

Endelig en seier for avholdsfolket! Radleren smaker akkurat det den lover, den leverer rød appelsin og perfekt bitterhet. Den lukter sunt, og minner om forfriskende munnskyll. Munkholm passer for deg som har festet ferdig i Australia og helst går i klatrebukser på strand som i vann. Hang loose, eller hva?

Karakter:
B+

15. Ikke fullt skyfri himmel Aass ankerpils

Ass. Aass ankerpils ville vært en sommerøl dersom sommeren var fra desember til februar. Slurkene leder tanken til benkene på Olaf Ryes plass, der solen aldri helt når frem. Den passer til deg som er såpass rutta at ølens kvalme synes på fjeset ditt. Panelet derimot seg for neste slurk til tross for at ølen lukter fruktig Schous.

Karakter:
D

Alternative badesteder i Oslo

I ukens utgave av Universitas kan man lese om Oslos beste badeplasser. Denne journalisten vil ikke være en whistblower, men likevel må det sies at leserne blir holdt for narr.

Sannheten er at uansett hvor man bader i Oslo, så bader man med kloakk, kjøttetende bakterier og spor av AIDS. Derfor tok Ad Notam-redaksjonen uredde og upartisk toget til reelle badesteder. Hvor kan man bade med skrubbsår, uten bæsje og på ekte nyte det varme, klimakriseværet vi befinner oss i?

Først og fremst er Kollevågen nudiststrand et bra sted å starte. Kun 40 minutter fra Bergen sentrum. Her omfavnes nakenheten, og STD-smitte foregår bare over vann. Dette er et knall-

bra sted å starte. Det har tidligere vært kritikk mot stranden fordi det kun er pensjonister som bader der, men med en hel hurv Oslo-studenter spankulerende ned er problemet løst.

For dem av leserne som syntes at det å bade naken rundt masse eldre ikke virker fristende kan redaksjonen anbefale Elsero. Det er kun 10 minutter fra Bergen sentrum. Her har den offentlige ungdomsskolen for sentrumsnære barn avslutning hvert år. Her kan man i alle fall ikke være naken så problemet er løst. Det helhetelige poenget er at Oslo objektivt sett er en drittby, bokstavelig talt, og vil man bade bør man dra til Bergen.

Av Frank (fra Bergen)

Ukas studentvin

ALT SMAKER GODT I SOLSKINN: Akk, hva er vel ikke bedre å møte på bunnen av en vinkartong enn pur lykke og alkoholens syndsforlatelse? «Utsøkt!» skriker en panelist før noen andre har rullet å engang smake på vinen. Vinen har samme fasong som et surt eple - jo mer man spiser, jo mer liker man det. Foruten den umiddelbare syren er vinen lett og tørr, og flere panelister sikler etter litt god gammeldags agurksalat. Men ikke alle panelistene likte vinens sylrige motstand, og grimaser ble dratt

i den ene enden av bordet. Panelet er splittet – men til syvende og sist blir vi alle enige om én ting. Det er tid for late dager på svaberg og uforventede blunder i park. For igjen står vi seirende på den andre siden av eksamens-tiden – bestått eller strøket – nå er sommeren her. God ferie!

Studio by Miraval Blanc 2024

Pris: 584,80 kroner
Land: Frankrike
Alkohol: 12,5 prosent
Karakter: 5 av 7 munnfuller

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Freyja Eikrem Ims, vinanmelder i Universitas

Rubb og stubb

I denne utgaven av Universitas tar vi opp et tema som muligens undervurderes, men som kan vekke sterke følelser hos både studenter og professorer: plantenes betydning for menneskets tilværelse. Vi ringte Plantasjen for å høre hvordan vi i framtiden kan unngå provoserende plantevalg. Hvordan redder vi Blinderns grønne sjel, og kanskje også noen professorer og studenter fra mentale sammenbrudd på veien?

– Plantasjen Alnabru, hallo!
– Hei! Dette er Frode Stubberud som ringer. Jeg lurte på om det var mulig å stille noen spørsmål om planter og sånt?
– Ja?
– Først av Alm: på en skala fra en til tre, unnskyld en til ti, hvor viktige er trær for idéer og tanker?
– Ja, det var litt av et spørsmål! En gang hadde vi prosjekt i Plantasjen. Vi hadde fokus på grønne planter. Og da hadde vi foredrag med Hessen.
– Hesten?
– Nei, Hessen heter’n. Husker ikke fornavnet pån, men han er botaniker blant annet. Han mente at planter var viktig for mennesker. Både psykologisk og fysisk da. Mulig du finner det foredraget.
– Det skal jeg sjekke ut, takk! Finner det noen enkle planter som har høy prestisje?
– Njaa, jeg vet ikke helt hva du

tenker på egentlig. Atte?
– Et universitet skal jo helst forsøke å møte det tidløse. Øyets, ørets og nesas første møte med campus burde jo assosieres med en plass man ser tilbake på så vel som fram til. Eller?
– Jeg vet ikke helt hva det har med planter å gjøre, men ja?
– Er du enig i at raslingen av blader kan fungere beroligende, som hvit støy, dersom man ikke vil bruke telefonen til slikt? At dersom man er en av de litt mer kritisk stilte til smartelefonens jerngrep rundt mennesket, så kan faktisk selve naturen fylle behovene telefonen helt middelmådig tilfredsstiller?
– Jeg vil jo si at planter og trær myker opp landskapet. Du får jo mer avslappa forhold til omgivelsene. Hvis alt bare er asfalt og skarpe kanter, så er jo det egentlig litt slit-somt, syns jeg i alle fall.
– I så fall hjelper det at trærne får vokse, da?

– Ja det hjelper jo.
– Vi kutta ned noen kirsebærtrær på Blindern for en stund siden, og da ble det dårlig stemning. Har stygge busker og trær samme verdi? Bør vi la planter som ikke er så fine la stå?
– Ja det syns jeg. For at du kan jo si at mange trær, for eksempel bjørk, den er jo vanlig, men fortsatt flott. Bjørk ser jo ganske bra ut, renser lufta, er hjem til masse småkryp. Alle trær har en funksjon.
– Så selv om de ikke ser så bra ut, så er de viktig?
– Ja de er jo det!
– Gjelder dette også mennesker?
– Det håper jeg jo?
– Takk, det var det egentlig. Forresten, vil du vurdere din stilling som kirsebærtre?
– Hæ?
– Snållast!

KVISS-CORBIN

1. Aliança Democrática vant nylig flest seter i parlamentet, men i hvilket land?
2. På hvilken øygruppe diskuteres det å slutte seg til Norge?
3. Hva heter hovedstaden i Mongolia?
4. Hvilken buss er den eneste som stopper på Riddervolds plass?
5. Hvordan tilberedes tradisjonelt eggene i retten «Eggs Benedict»?
6. Hva får man om man blander gin, vermut og campari?
7. Hva heter det grønne fargestoffet i planter som gjør fotosyntese mulig?
8. Hvem er Klodriks mer kjente fetter?
9. Klodvig I var på sin side den første Frankerkongen som samlet alle de frankiske stammene under det merovingske dynasti, men hva het den mye senere etterfølgeren, på

- latin Carolus Magnus, det mest kjente medlem av det karolingske dynasti, som ble kronet til keiser i 800?
10. Da staten Israel ble opprettet ble to andre navn også foreslått. Nevn én av disse.
 11. Hvilket fjell mottok Moses de ti bud på ifølge Bibelen?
 12. Hva kalles ritualer der en jødisk gutt blir religiøst myndig?
 13. Hva er summen av de første fem primtallene?
 14. Hva står forkortelsen «HTML» for?
 15. Hva heter den nyeste Joachim Trier-filmen som nylig vant Grand Prix ved Cannesfestivalen?
 16. Da var den nyeste og, etter sigende, siste filmen i Mission Possible-franshisen ute på storskjermen, men hva heter den?

17. I hvilket år inntraff disse hendelsene: Mattilsynet blir etablert, NOKAS-ranet finner sted, Hamid Karzai blir den første demokratisk valgte presidenten i Afghanistan, Erlend Loe gir ut Dobbler, prinsesse Ingrid Alexandra blir født og gitarist Dimebag Darrell dør.
18. Hva er den høyeste summen man kan treffe på en vanlig darts-kive?
19. Da er det offisielt: Hvem tar over som ny hovedtrener for Real Madrids herrelag i fotball?
20. Hva sier Therese Johaug er det neste steget i hennes skikarriere?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0–4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5–9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10–14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15–20. Honours:** WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

HINT: «Hopp i havet» Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «wtf er vt???» Det klarte Tore B, ola og jøgge og DJ Marky & Fred again again.